

DANSKE STATS BANER

Uddrag

af

lov (nr 154) af 7. juni 1958 om lønninger
og pensioner m v til statens tjenestemænd

samt

lov (nr 5) af 7. juni 1958 om normering og
klassificering af statstjenestemandstillinger

KØBENHAVN
1958

..

INDHOLDSFORTEGNELSE

Uddrag af lov om lønninger og pensioner m v
til statens tjenestemænd

1. del

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

	Side
§ 1 Om begrebet tjenestemand	1
§ 2 „ opslag af tjenestemandstillinger	1
§§ 3—4 „ tjenestemandens pligter	2
§ 5 „ aspiranttjeneste	3
§§ 6—11 „ tjenestemandsansættelse og afskedigelse	4
§ 12 „ konstitution	8
§ 13 „ ferie, tjenestefrihed og sygdom	10
§ 14 „ fraværelse fra tjenesten under militære indkaldelser ...	11
§§ 15—16 „ særregler for kvindelige tjenestemænd	12
§§ 17—20 „ disciplinær forfølgning og straf samt om appel til domstolene	13
§§ 21—26 „ forhandlingsret og voldgift	16
§§ 27—29 „ alderstillæg samt lønkrav under særlige forhold	20
§ 30 „ akkordarbejde	22
§§ 31—35 „ udbetaling af lønning m v samt om forskud	22
§§ 36—38 „ tjenestebolig og tjenestejord m v	25
§ 39 „ uniforms- og beklædningsgenstande	28
§ 40 „ godtgørelse for kontorhold	29
§§ 41—42 „ honorarer, medhjælpssummer og vederlag én gang for alle	29
§ 43 „ borgerlige og kommunale ombud	30
§ 44 „ tjenestemænds adgang til beskæftigelse uden for stats- tjenesten	30
§ 45 „ titel og rang	31
§§ 46—48 „ normering af tjenestestillinger m m	31

II

KAPITEL 2

Pension

A. Bestemmelser for tjenestemænd

	Side
§§ 49—52 I <i>Almindelige bestemmelser</i>	34
§§ 53—63 II <i>Egenpension</i>	38
§§ 64—69 III <i>Enkepension og børnepension</i>	45
§§ 70—73 IV <i>Overgangsbestemmelser</i>	51

B. Bestemmelser for fastansatte arbejdere og håndværkere ved statsbanerne

§ 74	53
------------	----

KAPITEL 3

Efterindtægt for tjenestemænds efterladte

§§ 75—83	53
----------------	----

KAPITEL 4

Lønningsklasserne

§ 84	56
------------	----

KAPITEL 5

Regulering af lønninger, pensioner og ventepenge samt bestillingstillæg og honorarer

§§ 85—91	60
----------------	----

KAPITEL 6

Stedstillæg

§§ 93—96	63
----------------	----

III

2. del

Ydelser til tjenestemændene udenfor den faste lønning

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

	Side
§ 97 Befordringsgodtgørelse	64
§ 98 Time- og dagpenge på tjenesterejser og ved udstationering	65
§ 99 Flyttegodtgørelse	67
§ 100 Vederlag for overarbejde og tjeneste på mistede fridage ...	70
§ 101 Natpenge	70
§ 102 Fejltællingsgodtgørelse	71
§ 103 Sygepleje	71
§ 104 Vederlag til medlemmer af kommissioner, nævn m m	72
§ 105 Hjemmel til andre ydelser	72

KAPITEL 2

§§ 109—111 Særlige bestemmelser vedrørende statsbanerne	73
---	----

3. del

Overgangsbestemmelser

§§ 119—122, 124—125	76
---------------------------	----

IV

Uddrag af lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger

1. del

	Side
§ 1	81

2. del

Afdeling 14

§ 116	a) Statsbanerne	81
§§ 117—119	b) Fællesregler for afdeling 14	89

Uddrag

af

lov (nr 154) af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m v til statens tjenestemænd

1. del

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

1. Om begrebet tjenestemand

§ 1

Som statens tjenestemand anses enhver, der varigt og som livsgerning har ansættelse i statens tjeneste i en i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger omhandlet stilling, for hvilken lønning er fastsat i denne lov til en fast årlig sum. Under begrebet tjenestemand henregnes ikke elever, medhjælpere eller aspiranter (jf § 5).

2. Om opslag af tjenestemandstillinger

§ 2

Stk 1 Ansættelse i tjenestemandstillinger, hvis antal er fastsat i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger eller anden særlig lov, sker efter opslag; dog kan finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet bestemme, at visse grupper af tjenestestillinger er undtagne fra denne regel.

Stk 2 Ansøgeren har ret til at få oplysning om ansøgernes navne. Tilsvarende gælder anerkendte organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til pågældende stilling, for så vidt de fremsætter anmodning herom over for vedkommende styrelse. Offentliggørelse af disse oplysninger kan kun finde sted med pågældende styrelses samtykke.

Stk 3 For så vidt ikke ganske særlige forhold er til stede, må ansøgningsfristen ikke være mindre end 14 dage.

Stk 4 Hvis ansættelsesmyndigheden skønner, at ingen af de ansøgere, der rettidigt har meldt sig til en opslået stilling, er tilstrækkelig egnet til stillingen, eller at man ved fornyet opslag kan fremskaffe ansøgning fra mere kvalificerede ansøgere, skal stillingen opslås på ny.

3. Om tjenestemandens pligter

§ 3

Stk 1 Tjenestemanden skal i alle anliggender samvittighedsfuldt overholde de for hans tjenestestilling givne love, anordninger og forskrifter. Han skal i sine forhold i og uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som hans stilling kræver.

Stk 2 Tjenestemanden er endvidere ved udførelsen af sine tjenestehandlinger pligtig at påse overholdelsen af den gældende lovgivning og andre for vedkommende forhold givne forskrifter.

Stk 3 Tjenestemanden skal iagttage tavshed med hensyn til de forhold, som han i sin tjenestemandsstillings medfør bliver bekendt med, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller bliver ham foreskrevet af hans foresatte. Tavshedspligten ophører ikke med hans udtræden af tjenesten.

§ 4

Enhver tjenestemand er pligtig at underkaste sig de forandringer i hans tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som måtte blive bestemt, uden at det er fornødent, at noget dertil sigtende forbehold er optaget i hans ansættelsesbrev.

4. Om aspiranttjeneste

§ 5

Stk 1 Elever og medhjælpere, der uddannes til ansættelse i assistentstilling (8. lønningsklasse), lønnes således:

Elever 1. år	40 pct
– 2. –	50 –
– 3. –	55 –
Medhjælpere 1. år	75 –
– 2. – og flg	90 –

af begyndelseslønnen for assistenter på samme tjenestested.

Ingen kan overgå til medhjælperstilling før efter 3 års tilfredsstillende elevtid samt bestået fagprøve, for så vidt fagprøve er indført i pågældende etat. Overgang til assistentstilling sker efter 2 års tilfredsstillende tjeneste som medhjælper, dog tidligst ved det fyldte 21. år.

Stk 2 Lønnen til aspiranter (§ 6, stk 5) til andre stillinger end de i stk 1 nævnte kan højst andrage:

- for aspiranter, der er fyldt 19 år: et beløb svarende til nettobegyndelseslønnen for pågældende tjenestemandsstilling,
- for aspiranter, der ikke er fyldt 19 år: 90 pct af nettobegyndelseslønnen for pågældende tjenestemandsstilling.

Stk 3

Stk 4 For de i stk 1 og 2 omhandlede aspiranter gælder i de første 6 måneder efter ansættelsen et gensidigt opsigelsesvarsel på 14 dage til udgangen af en måned. Herefter er opsigelsesvarslet fra statens side 3 måneder til udgangen af en måned og fra aspirantens side 1 måned til udgangen af en måned. Hvis afskedigelsen er begrundet i forhold, der ville have medført afsked efter nærværende lovs §§ 60 eller 61, såfremt den pågældende havde været tjenestemand, kan afskedigelse ske med kortere varsel eller uden varsel. Tilsvarende gælder, såfremt en elev ikke har bestået en anordnet fagprøve og af den grund afskediges.

5. Om tjenestemandens ansættelse og afskedigelse

§ 6

Stk 1 Hvor der ikke i lov om normering og klassificering af stats-tjenestemandsstillinger er truffet særlig bestemmelse, gælder følgende regler om tjenestemænds ansættelse:

Tjenestemænd i 18. og 20.–30. lønningsklasse udnævnes af kongen; andre tjenestemænd ansættes af pågældende minister, idet dog tjenestemænd i 1.–7. lønningsklasse ansættes af chefen enten for pågældende centralstyrelse eller pågældende institution. Det fastsættes af finansministeren, i hvilke styrelser den nævnte ansættelsesret skal udøves af centralstyrelsens eller institutionens chef. Spørgsmål om forståelse af foranstående bestemmelse afgøres endeligt af finansministeren.

Stk 2 Den samme, som har retten til at ansætte i en tjenestestilling, tager også bestemmelse om og iværksætter afskedigelse fra stillingen. Dog kan uansøgt afskedigelse af en pensionsberettiget tjenestemand kun finde sted med pågældende ministers samtykke.

Stk 3 Ansættelse som sekretær er betinget af, at vedkommende har bestået den fuldstændige juridiske, den statsvidenskabelige eller anden afsluttende embedseksamen fra universiteterne, andre højere læreanstalter under undervisningsministeriet eller landbohøjskolen. Finansministeriet kan efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet tillade ansættelse som sekretær af personer med anden videregående uddannelse end den foran nævnte, hvor sådan uddannelse i særlig grad gør vedkommende egnet til tjeneste i pågældende styrelsesgren.

Stk 4 Ansættelse som ingeniør eller konstruktør er betinget af, at vedkommende har afgangsbetis fra et af staten godkendt teknikum henholdsvis fra en statsanerkendt bygmesterskole eller kan dokumentere en i udlandet erhvervet uddannelse svarende hertil.

Stk 5 Første ansættelse i tjenestemandsstilling i 1.–20. lønningsklasse er betinget af mindst 2 års tilfredsstillende aspiranttjeneste efter det 19. år. Aspiranttjeneste efter det fyldte 21. år vil, såfremt aspirantlønnen har andraget et beløb svarende til den fulde netto-begyndelsesløn for pågældende tjenestemandsstilling, ved senere ansættelse i tjenestemandsstillingen være at medregne i lønningsancien-

niteten. Sygeperioder m v i aspiranttiden fradrages efter regler, der fastsættes af finansministeren.

Stk 6 Den første ansættelse i tjenestemandsstilling eller genansættelse i sådan efter afskedigelse er betinget af tilfredsstillende helbredsattest, idet dog ansættelse af personer med invaliditeter eller helbreds mangler, der vel ikke er til hinder for, at den pågældende kan bestride pågældende tjenestemandsstilling, men dog medfører forøget risiko med hensyn til sygdom og for tidlig afgang fra tjenesten, vil kunne finde sted efter bestemmelse af vedkommende minister på de i § 13, stk 6, jf § 50, stk 2, nævnte vilkår.

Stk 7

§ 7

Stk 1 Ved enhver ansættelse som statstjenestemand tilstilles der af den ansættende myndighed tjenestemanden et ansættelsesbrev, som udstedes uden gebyr. Ingen kan erholde ansættelse i mere end én tjenestemandsstilling.

Stk 2 Enhver tjenestemand skal ved sin første ansættelse, inden stillingen overtages, underskrive en erklæring, hvori han på ære og samvittighed lover at opfylde sine tjenesteplichter med trofasthed og nidkærhed. De af kongen udnævnte tjenestemænd afgiver desuden en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

Stk 3 Yderligere løfter og forsikringer kan kun forlanges af tjenestemanden, for så vidt tjenestens særlige art gør det påkrævet.

§ 8

Stk 1 Tjenestemænd, som ikke har kongelig udnævnelse, kan til enhver tid med 3 måneders varsel forlange sig afskediget af tjenesten.

Stk 2 Der tilkommer enhver tjenestemand, der afskediges uden ansøgning, et varsel på 3 måneder. Hvis afskedigelsen er begrundet i noget af de i §§ 60 eller 61 nævnte forhold, kan afskedigelsen dog ske med kortere varsel eller uden varsel; det samme gælder, hvis ansøgning ikke rettidig er indgivet i det i § 53 nævnte tilfælde.

Stk 3 Forud for den enkelte afskedigelse træffer finansministeren bestemmelse om, hvorvidt tjenestemanden har ret til pension, jf dog § 19.

Stk 4 Forinden en tjenestemand afskediges uden ansøgning, og uden at afskedigelsen skyldes sygdom, skal der gives såvel vedkommende forhandlingsberettigede tjenestemandsoverorganisation som tjenestemanden selv adgang til at udtale sig i sagen. Såfremt forhør er afholdt i henhold til § 17, skal der dog ikke indhentes yderligere udtalelse.

Stk 5 Enhver, der afskediges uden ansøgning, har ret til efter derom fremsat begæring at få skriftlig oplysning om afskedigelsesgrunden.

§ 9

En tjenestemand, der efter at være afskediget genansættes, kan få tidligere tjenestetid medtaget til beregning af lønning og pension, såfremt hans udtræden af tjenesten skete på grund af sygdom eller anden ham utilregnelig årsag. Skete hans udtræden efter eget ønske eller af anden ham tilregnelig årsag, kan tidligere tjeneste alene medregnes efter særlig hjemmel på normeringsloven, dog at genansættelse senest ved det fyldte 40. år af en efter eget ønske afskediget tjenestemand giver ham ret til medtagelse af den tidligere tjenestealder i henseende til beregning af pension.

§ 10

Efter vedkommende styrelses skøn i det enkelte tilfælde kan der gives en tjenestemand tilladelse til at træde uden for nummer uden lønning i begrænset tid, i almindelighed ikke ud over 1 år. Under særlige forhold kan tilladelsen dog udstrækkes til at gælde for indtil 3 år. Sådantid fradrages ved beregning af alderstillæg og pension.

§ 11

Stk 1 Når en tjenestemand anholdes som mistænkt eller tiltales for en forbrydelse, såvel som når han har pådraget sig grundet mistanke om et forhold, der betager ham den tillid, som bestridelsen af tjenestestillingen kræver, suspenderes han, indtil endelig afgørelse er truffet i sagen. Suspension finder ligeledes sted, når en tjenestemand har gjort sig skyldig i en handling, der gør det betænkeligt vedblive at lade ham bestride sin tjenestegerning, medmindre det efter

vedkommende styrelses skøn findes forsvarligt midlertidigt at forsætte ham til anden tjeneste. Suspension finder endvidere sted, såfremt en tjenestemand, der har og må have midler af statskassen til selvstændig forvaltning, erklæres fallit, i hvilket tilfælde suspensionen vedvarer, indtil bobehandlingen er sluttet. Suspensionen foretages af vedkommende centralstyrelse; dog kan underordnede myndigheder foreløbigt sætte tjenestemanden fra tjeneste, indtil centralstyrelsens afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger. Centralstyrelsen skal, så vidt det står til denne, foranledige, at sagens afslutning mest muligt fremskryndes.

Stk 2 Under suspensionen oppebæres kun $\frac{2}{3}$ af lønningen og af alle almindelige og særlige tillæg, herunder bestillingstillæg, men intet af de med stillingen forbundne honorarer og uvisse indtægter. Reduktionen af lønnen sker fra suspensionsdagen, dog således at tilbagebetaling af allerede forfalden lønning ikke finder sted, for så vidt tjenestemanden ikke genindtræder i tjenesten. Ophæves suspensionen derimod, uden at afskedigelse finder sted, foretages der den 1. i den efter ophævelsen påfølgende måned en endelig regulering af lønnen i forhold til suspensionsperiodens varighed.

Stk 3 Såfremt sagen, der i medfør af stk 1, 1. og 2. punktum, har medført suspension, fører til afskedigelse eller degradation, jf § 18, sker der ingen efterbetaling af den tilbageholdte del af lønningen med alle almindelige og særlige tillæg. Fører sagen til forflyttelse, træffes der samtidig med den herom trufne beslutning bestemmelse om, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang efterbetaling skal finde sted. Sluttes sagen derimod med forsættelse til anden tjeneste, bøde, irrettesættelse eller advarsel, ydes der ligesom i de tilfælde, hvor sagen afsluttes uden påtale, efterbetaling af den tilbageholdte del, dog ikke for den tid, i hvilken tjenestemanden eventuelt ved sit forhold under sagen selv har bevirket dennes forhaling; såfremt forholdene i særlig grad taler derfor, kan der desuden ydes hel eller delvis efterbetaling af mistede honorarer og uvisse indtægter. Bestemmelse om efterbetaling træffes samtidig med sagerens afslutning og af den samme myndighed, som afgør sagen, jf §§ 17 og 18. Hvorvidt der bør finde efterbetaling sted i de af reglen i stk. 1, 3. punktum, omfattede tilfælde, afgøres af vedkom-

mende minister. Såfremt suspensionen skyldes anholdelse eller tiltale for en forbrydelse, hvori vedkommende findes skyldig, finder efterbetaling ikke sted; der træffes i sådanne tilfælde inden 3 måneder efter domsafsigelsen bestemmelse om, hvorvidt den pågældende skal afskediges.

Stk 4

6. Om konstitution

§ 12

Stk 1 En tjenestemand er til enhver tid pligtig at gøre midlertidig tjeneste i højere stilling end hans egen inden for samme tjenestegren.

Stk 2 Varer sådan tjeneste ikke udover 4 uger, hvad enten konstitution foreligger eller ikke, får tjenestemanden ikke ret til nogen del af den højere stillings indtægter. Varer tjenesten derimod over 4 uger, får den fungerende for hele funktionstiden foruden sin egen stillings løn ret til forskellen mellem den for hans egen stilling gældende lønning og den lønning, han ville opnå ved udnævnelse i den højere stilling. Funktionsvederlag kan oppebæres ved siden af godtgørelse for udkommando til fremmed sted, hvilken beregnes efter den højere tjenestestilling. Ferie- og sygedage inden for funktions-tiden fradrages såvel ved afgørelsen af, om funktionsvederlag skal ydes, som ved vederlagets beregning; fradrag som foran nævnt finder dog ikke sted for den del af funktionsperioden, der strækker sig ud over 3 måneder, dog således at sygdom ud over 4 uger fradrages ved vederlagets beregning. Funktionsvederlag ydes ikke, når den fungerende tjenestemand ikke opfylder de i lovgivningen fastsatte betingelser for fast ansættelse i den højere stilling.

Stk 3 Den i højere stilling fungerende tjenestemand oppebærer i alle tilfælde for sin funktionstid de med stillingen forbundne særlige godtgørelser for de ved tjenesten foranledigede udgifter, såsom befordringsgodtgørelse, ligesom der tilkommer ham rejsediæter som fastsat for den højere stilling. De med stillingen forbundne uvisse indtægter oppebæres af den fungerende, hvis stillingen er ledig eller dens indehaver suspenderet eller trådt uden for nummer, og det kan

administrativt bestemmes, at disse indtægter også i andre tilfælde af funktion eller konstitution, såsom under sygdom og ferie, helt eller delvis skal tilfalde den fungerende. Tilsvarende gælder, for så vidt angår repræsentationstillæg, der måtte være forbundet med den højere stilling, samt sådanne honorarer, der er knyttet til den højere stilling uden hensyn til, hvem der er indehaver af denne.

Stk 4 Vederlag for afsavn af uvisse indtægter kan efter styrelsens nærmere bestemmelse og beregning ydes en i højere stilling fungerende tjenestemand, hvis han efter foranstående regler ikke oppebærer noget vederlag for denne tjeneste, eller hvis vederlaget udgør et mindre beløb end de indtægter af nævnte art, som han har måttet opgive; i sidste tilfælde udbetales vederlaget kun med det overskydende beløb.

Stk 5 Vederlag efter nærværende paragraf vil kun kunne ydes, hvor der foreligger funktion i en normeret stilling, dog at der af vedkommende minister, efter at sagen har været forelagt lønningsrådet til udtalelse, vil kunne fastsættes undtagelse herfra, når pågældende funktion har varet mindst 2 måneder.

Stk 6 Den, som uden at være tjenestemand, konstitueres i en stilling, får efter styrelsens nærmere skøn tillagt et vederlag, der højst kan udgøre aspirantlønnen i den pågældende stilling.

Stk 7 Når en tjenestemand samtidig med at varetage sin egen tjenestestilling konstitueres i en anden stilling, kan der af pågældende minister efter forhandling med finansministeren i det enkelte tilfælde tilstås ham et funktionsvederlag. Dette vederlag kan højst andrage en trediedel af den lønning, som tjenestemanden i vedkommende tidsrum ville opnå ved udnævnelse i den stilling, i hvilken konstitution er sket.

Stk 8 Såfremt en tjenestemand udfører tjeneste, hvad enten konstitution foreligger eller ej, i en stilling uden for hans egen tjenestegren, kan der for sådan tjeneste ydes ham vederlag beregnet efter reglerne i stk 2-5. Såfremt den pågældende tjenestemand i funktionstiden ikke oppebærer løn i sin hidtidige stilling eller andre særlige forhold taler derfor, kan vederlaget fastsættes efter reglen i stk 6, dog således at den fulde lønning for den højere stilling opnås efter 3 måneders forløb.

7. Om ferie, tjenestefrihed og sygdom

§ 13

Stk 1 Enhver tjenestemand har ret til en passende årlig ferie uden tab af lønningsindtægter. For så vidt ganske særlige tjenstlige forhold gør sig gældende, kan ferien bortfalde et enkelt år, men der bør da i det følgende ferieår gives vedkommende tjenestemand et ferietillæg af samme længde som den bortfaldne ferie. For så vidt sådan ferieforlængelse ikke kan skaffes, ydes der efter ministerens nærmere bestemmelse et passende vederlag i penge.

Stk 2 Det kan af ministeren pålægges enkelte grupper af tjenestemænd at gøre brug af retten til ferie.

Stk 3 De nærmere regler for feriens længde og tildeling samt ferieårets beliggenhed i forhold til kalenderåret fastsættes af pågældende styrelse, for feriens længde efter indhentet udtalelse af lønningsrådet.

Stk 4 Hvor særlige forhold taler derfor, kan tjenestefrihed uden for den egentlige ferie indrømmes tjenestemanden af den pågældende styrelse, uden at der finder lønfradrag sted. Endvidere kan pågældende minister – efter forhandling med finansministeren – tilstå en tjenestemand tjenestefrihed til ophold på højskole; under sådan orlov, der ydes uden tab af anciennitet, oppebærer tjenestemanden ikke lønning fra sin styrelse.

Stk 5 Ved et af finansministeren efter udtalelse af lønningsrådet udstedt reglement vil der kunne fastsættes regler, hvorefter der under langvarig eller gentagen sygemelding indtræder en begrænsning af lønningen samt gives vejledning i henseende til det tidspunkt, da afskedigelse af en sygemeldt tjenestemand bør finde sted. Endvidere kan det efter nærmere af finansministeren fastsatte regler pålægges tjenestemænd at underkaste sig regelmæssige tuberkuloseundersøgelser.

Stk 6 For så vidt angår tjenestemænd, der ikke ved deres ansættelse eller genansættelse har kunnet præstere tilfredsstillende helbredsattest, jf § 6, stk 6, er finansministeren bemyndiget til at bestemme,

at der til imødegåelse af statens risiko for tjenesteforsømmelse på grund af sygdom i mere end normalt omfang afkortes et af de pensionsgivende lønningsdele procentvis beregnet fradrag.

8. Om fraværelse fra tjenesten under militære indkaldelser

§ 14

Stk 1 Under den første indkaldelse til aftjening af værnepligt oppebærer en tjenestemand af sin lønning med alle almindelige og særlige tillæg fjerdedelen, når han er ugift, halvdelen, når han er gift. Det samme gælder, for så vidt den militære tjeneste forlænges, fordi vedkommende udtages til befalingsmand.

Den nedsatte lønning beregnes fra indkaldelsesdagen, og den fulde lønning genindtræder fra hjemsendelsesdagen.

Stk 2 Under frivillig tjeneste, herunder frivillig tjeneste som befalingsmand, oppebærer tjenestemanden ingen lønning fra den styrelsesgren, i hvilken han er ansat, for det tidsrum, i hvilket han er fraværende. Denne bestemmelse gælder dog ikke for tjeneste i krigstid eller for tjeneste, der forrettes af hensyn til indtrædende krigsberedskab, eller fordi der skal tilvejebringes en sikringsstyrke.

Stk 3 En tjenestemand, der er ansat som befalingsmand af reserven, oppebærer for det tidsrum, i hvilket han er indkommanderet til militærtjeneste, kun halvdelen af lønningen indbefattet alle almindelige og særlige tillæg, fra den styrelsesgren, i hvilken han er ansat. Falder fraværelsen inden for den pågældendes ordinære årlige ferie, lider han dog intet fradrag.

Stk 4 Under pligtige genindkaldelser af kortere varighed, bortset fra de i stk 3 nævnte indkommanderinger, oppebærer tjenestemanden fuld lønning.

Stk 5 Reglerne i nærværende paragraf kan efter pågældende ministers nærmere bestemmelse bringes til anvendelse på medhjælpere og månedslønnede aspiranter (jf § 5).

Stk 6 Det tidsrum, i hvilket en tjenestemand er indkaldt til pligtig militærtjeneste, medregnes i den pågældendes lønningsanciennitet.

9. Særregler for kvindelige tjenestemænd

§ 15

Der tilstås kvindelige tjenestemænd tjenestefrihed uden lægeattest i indtil 6 uger efter barnefødsel, hvilken tjenestefrihed ikke noteres som sygedage, jf § 13, stk 5. De perioder, hvori pågældende i øvrigt er fraværende fra tjenesten på grund af utjenstedygtighed som følge af svangerskab eller barnefødsel, noteres som sygedage, og tilsvarende gælder, hvis tjenestemanden ved lægeattest godtgør, at hun ikke uden skade for fostret kan udføre sin tjeneste. — Finansministeren bemyndiges til i det for lønafkorting m v under tjenestemænds sygdom gældende reglement at give adgang for pågældende tjenestemænd til at få fradraget for de i 2. punktum omhandlede fraværelser som følge af svangerskab og fødsel opgjort og afregnet, når tjenestemanden som tjenstdygtig vender tilbage til tjenesten.

§ 16

Kvindelige tjenestemænd, der har forsørgerpligt over for børn under 18 år, har, såfremt det er foreneligt med de stedlige tjenesteforhold, adgang til at få den dem påhvilende tjenesteydelse nedsat til to trediedele eller halvdelen mod kun at oppebære henholdsvis to trediedele eller halvdelen af lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige tillæg. Sådan nedsættelse af tjenestetiden kan enten være varig eller på begrænset tid, dog ikke under 1 år. Genoptagelse af fuld tjeneste kan kun ske, når dette kan passe med tjenesteforholdene. Ved beregning af pensionsalderen (jf § 54) medregnes af den tid, de pågældende har været på nedsat tjeneste, kun henholdsvis to trediedele eller halvdelen. Pensionsindtægten opgøres efter den fulde for stillingen normerede begyndelsesløn, jf § 51, stk 1, samt efter det antal alderstillæg, som på tidspunktet for pensioneringen ville være tilkommet pågældende, såfremt de tjenesteår, i hvilke der har været udført nedsat tjeneste, kun medregnes med henholdsvis to trediedele eller halvdelen.

10. Om disciplinær forfølgning og straf samt om appel til domstolene

§ 17

Stk 1 En tjenestemand, for hvis vedkommende der sker tjenstlig indberetning til overordnet myndighed angående en tjensteforseelse eller et forhold, der antages at falde ind under straffelovgivningen, har ret til at blive gjort bekendt med en skriftlig fremstilling af de faktiske forhold vedrørende det passerede. Han skal i sagen afgive en udtalelse, som kan bestå i en påtegning om, at fremstillingen erkendes at være rigtig, eller i sager, der er så alvorlige, at det må forudsættes, at forhør vil blive afholdt, af påtegningen »læst«. Tjenestemanden kan kræve udleveret en genpart af fremstillingen.

Stk 2 Når disciplinær undersøgelse indledes mod en tjenestemand for tjenstlig forseelse, udpeges en forhørsleder efter nærmere af ministeren fastsatte regler. Ved tjenstlig undersøgelse imod tjenestemænd i ministerierne og de til disse knyttede centrale institutioner skal forhørslederen, for så vidt der ikke i pågældende etat findes en auditor, udpeges af præsidenten for en af de kollegiale retter. I tvivlstilfælde træffer finansministeren afgørelsen om denne bestemmelses rækkevidde.

Stk 3 Tjenestemanden er berettiget til at give møde med en bisidder, hvorom han må gøres bekendt ved indvarslingen til det første forhør; sådan indvarsling skal ske med passende frist. Ministeren giver regler for, hvem der kan optræde som bisidder. Som bisidder kan anvendes en sagfører. Såfremt undersøgelsen afsluttes uden ikendelse af disciplinærstraf, jf § 18, vil tjenestemandens rimelige udgifter til bisidder være at godtgøre ham af vedkommende styrelse. I andre tilfælde vil der kunne ydes den pågældende hel eller delvis dækning af de nævnte udgifter, hvis disse ellers ville komme til at stå i åbenbart misforhold til tjenestemandens forseelse. Har en tjenestemand under en disciplinær sag på egen hånd fremskaffet beviser, vil de hertil medgåede udgifter kunne godtgøres ham helt eller delvis, når han skønnes at have haft rimelig grund til at fremskaffe beviserne.

Stk 4 Under forhørene har tjenestemanden ret til at lade føre vid-

ner og kan afgive skriftlige indlæg, til brug ved udfærdigelsen af hvilke han kan kræve udskrift af forhørsprotokollen samt afskrift af samtlige til denne knyttede bilag eller adgang til at gennemgå disse. Bisidderen har ret til at yde tjenestemanden bistand under forhørene samt gennem udfærdigelsen af skriftlige indlæg. Ved henvendelse til pågældende styrelse har vedkommende forhandlingsberettigede organisation ret til at blive gjort bekendt med den afgørelse, der af styrelsen er truffet på grundlag af det ved den tjenstlige undersøgelse tilvejebragte materiale.

Stk 5 Enhver tjenestemand inden for vedkommende styrelsesgren er pligtig til på forlangende at lade sig afhøre, og forhørslederen vil kunne forlange udtalelser af en som vidne ført tjenestemand afgivet på ære og samvittighed. Vidnesbyrd kan dog nægtes, når besvarelsen af det stillede spørgsmål må forudsættes at ville udsætte vidnet selv for tab af borgerlig agtelse eller velfærd.

Stk 6 Såfremt det må antages, at sagen slutter med forflyttelse, degradation eller afskedigelse, påhviler det pågældende styrelses chef, forinden ikendelse af en disciplinærstraf af ovennævnte art finder sted, at give vedkommende forhandlingsberettigede organisation meddelelse om sagens stilling, således at der kan gives en repræsentant fra organisationen lejlighed til en mundtlig drøftelse af sagen med styrelsens chef, forinden endelig afgørelse i strafsørgsmålet træffes.

Stk 7 Hvis tjenestemanden er mistænkt for et forhold, der antages at falde ind under straffelovgivningen, kan han forlange undersøgelsen henvist til retten.

Stk 8 En tjenestemand, hvem der er tildelt en disciplinær straf uden forudgående tjenstligt forhør, jf § 18, kan anmode pågældende minister om iværksættelse af en tjenstlig undersøgelse; en sådan anmodning vil dog kun kunne imødekommes, såfremt den er anbefalet af vedkommende forhandlingsberettigede organisation.

Stk 9

§ 18

Som disciplinær straf for tjenstlig forseelse vil der af vedkommende styrelse kunne anvendes advarsel eller irrettesættelse, bøde, der

dog ikke må overstige ½ måneds løn, forsættelse til anden tjeneste, forflyttelse, degradation eller afskedigelse, jf dog grundlovens §§ 27 og 64. Bøde over 10 kr og forsættelse vil, hvis der ikke foreligger en uforbeholden skriftlig tilståelse, i hvilken tjenestemanden vedgår de faktiske momenter i det påsigtede forhold og erkender sig skyldig i en tjenesteforseelse, ikke kunne anvendes, forinden forhør er afholdt i overensstemmelse med § 17. Forflyttelse, degradation – herunder nedrykning med ét eller flere alderstillæg inden for samme lønklasse – eller afsked for de i §§ 60 og 61 nævnte forhold eller i øvrigt som straf for tjenesteforseelser kan, når forholdet ikke er fastslået ved dom, aldrig finde sted uden efter forudgået tjenstligt forhør. Ikendte bøder kan indeholdes i lønnen.

§ 19

Stk 1 En tjenestemand kan ikke for domstolene indbringe andre af tjenstemandsforholdet opstående pekuniære krav på statskassen end sådanne, der hidrører fra lovbestemmelser om lønning, pension eller ventepenge.

Stk 2 For at kunne rejse en sag over for domstolene må den pågældende have gjort skriftlig indsigelse over for styrelsen inden 6 måneder efter beløbets udbetaling eller nægtelse af udbetaling og udtaget stævning inden 6 måneder efter modtagelsen af centralstyrelsens svar, der skal foreligge senest 3 måneder efter, at den skriftlige indsigelse er rejst over for pågældende styrelse. Disse frister gælder dog ikke, for så vidt sagen angår pensionsspørgsmål.

Stk 3 Såfremt der fra statens side sker for stor udbetaling til tjenstemænd, pensionister eller sådanne efterladte – være sig egentlig lønning, særlige tillæg, honorar, ventepenge, pensioner, efterindtægt, særlige ydelser m v – kan det for meget udbetalte beløb kun kræves tilbagebetalt, når krav derom rejses over for den pågældende inden 15 måneder efter udbetalingen; denne frist gælder dog ikke, når og så længe den urigtige udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende oplysninger fra den pågældendes side.

§ 20

Når en tjenestemand beskyldes for uretskaffenhed i tjenestegeringen, eller der fremsættes ærerørigе beskyldninger mod ham, kan det pålægges ham at fralægge sig beskyldningen ved dom. Dette gælder også den, der er konstitueret i en tjenestestilling. Såfremt forholdene taler derfor, kan pågældende minister efter forhandling med finansministeren bestemme, at der af statskassen ydes tjenestemanden hel eller delvis godtgørelse af eventuelle udgifter ved retsagen.

11. Om forhandlingsret og voldgift

§ 21

Stk 1 Statstjenestemændenes forhandlingsret over for statsstyrelsen, jf §§ 22–24, udøves gennem følgende centralorganisationer: Statstjenestemændenes centralorganisation I (funktionærklasserne), statstjenestemændenes centralorganisation II (embedsklasserne) og danske statsembudsmænds samråd, der er sammenslutninger af de for hver styrelsesgren anerkendte etatsorganisationer, jf stk 2.

Stk 2 For at organisationer kan opnå godkendelse som anerkendte etatsorganisationer, hvilken godkendelse meddeles af finansministeriet, må følgende betingelser være opfyldt:

De må enkeltvis eller i forbund

- a) give adgang til alle i pågældende styrelsesgren ansatte, derunder aspiranter, således at fordelingen kan ske i flere afdelinger, hvis antal fastsættes af finansministeriet for hver enkelt styrelse, og som højst kan udgøre 3,
- b) ikke give adgang for andre end de i pågældende styrelsesgren ansatte tjenestemænd og aspiranter samt pensionerede tjenestemænd,
- c) følge sådanne regler ved valg, at der sikres de forskellige hovedgrupper en passende repræsentation ved forhandlinger med styrelsen,

- d) tilsammen overvejende repræsentere de i pågældende styrelsesgren ansatte,
- e) ikke give stemmeret i tjenestemandsanliggender, der omfattes af forhandlingsretten, til andre end tjenestemænd og aspiranter,
- f) godtgøre, at de har tilsluttet sig en af de i stk 1 nævnte centralorganisationer.

Finansministeriet kan til enhver tid forlange, at de anerkendte organisationer ved indsendelse af de nødvendige oplysninger godtgør deres ret til vedvarende at nyde anerkendelse. Sådanne oplysninger skal altid indsendes, når der foretages principielle ændringer i de for pågældende organisation gældende love.

Stk 3 De ved nærværende lovs ikrafttræden meddelte anerkendelser af bestående etatsorganisationer bevarer deres gyldighed, for så vidt og så længe vedkommende organisation opfylder de i stk 2 opstillede betingelser. Etatsorganisationer, som inden lovens ikrafttræden har opnået anerkendelse som forhandlingsberettigede, er dog ikke pligtige at søge optagelse i en centralorganisation, jf stk 2, f), dersom de ikke hidtil har været tilsluttet en sådan; tilsvarende gælder organisationer, der ved nærværende lovs ikrafttræden anerkendes som forhandlingsberettigede, men som har bestået før dette tidspunkt og har ført forhandlinger med pågældende styrelse på grundlag af speciel aftale eller fast praksis.

Stk 4 Den almindelige ret, som enhver forening eller enkeltmand har til at henvende sig til styrelsen, berøres ikke af disse regler.

§ 22

Fra styrelserne afgives til de anerkendte centralorganisationer – eller til de anerkendte etatsorganisationer på centralorganisationernes vegne – til drøftelse forslag til ændringer i love, regulativer og almindelige instrukser, som vil medføre forandringer i bestående løn- og arbejdsregler, den reglementsmæssige arbejdstid, de ansattes personlige, retlige stilling i etaten og lignende ikke-tekniske forhold, derimod ikke forhold, der alene vedrører enkeltmand. Forslag, der omfatter flere styrelsesgrene, afgives direkte til vedkommende cen-

tralorganisation, medens andre forslag afgives til pågældende etatsorganisation på centralorganisationens vegne. Ved udvalgs- eller kommissionsbehandling af spørgsmål, som henhører under denne paragraf, kan som personalerepræsentanter kun medvirke sådanne, som er udpeget af den eller de forhandlingsberettigede organisation(er), jf § 21.

§ 23

De anerkendte organisationer kan træde i forhandling med styrelsen om ethvert fagligt spørgsmål vedrørende etaten, grupper inden for denne eller enkeltmand, herunder spørgsmål om enkeltmands ansættelse eller afskedigelse. Denne adgang til forhandling omfatter dog ikke spørgsmål om arbejdsledelsen.

§ 24

Stk 1 Forhandlinger kan føres mundtligt eller skriftligt, og efter mundtlig forhandling kan sagen af organisationen forlanges forelagt pågældende minister.

Stk 2 Såfremt en organisation formener, at styrelsen ikke har overholdt de i nærværende lov fastsatte forhandlingsregler, kan sagen forebringes ministeren, der kan pålægge styrelsen at føre forhandling og eventuelt kan suspendere de pågældende nye regler, indtil forhandling er sket. Såfremt sådan suspension ikke finder sted, anses reglerne for gældende indtil videre.

Stk 3 Der kan i forhandlingerne deltage en forretningsfører eller sekretær for hver anerkendt organisation. Den pågældende behøver ikke at være ansat i etaten.

Stk 4 De nærmere regler vedrørende forhandlingerne fastsættes af pågældende minister efter indhentet udtalelse fra lønningrådet.

Stk 5 Efter nærmere af finansministeren fastsatte regler kan der i statsstyrelserne oprettes samarbejdsudvalg, bestående af repræsentanter for styrelsen og personalet. Samarbejdsudvalgenes oprettelse og sammensætning skal godkendes af et af finansministeren nedsat centraludvalg.

§ 25

Stk 1 Til afgørelse af tvistigheder mellem styrelsen og tjenestemændenes centralorganisationer om forståelse af bestemmelser af den i § 22 nævnte art, der efter § 19 ikke kan indbringes for domstolene, oprettes en voldgiftsret. Afgørelser, der hviler på et stedligt skøn, kan ikke bringes for voldgiftsretten.

Stk 2 Voldgiftsretten består af en af højesterets præsident blandt rettens dommere udpeget formand, 2 af østre landsrets præsident blandt rettens dommere udpegede medlemmer samt 2 af finansministeren udpegede medlemmer, af hvilke det ene repræsenterer styrelsen; det andet medlem repræsenterer tjenestemændenes centralorganisationer og udpeges efter forudgående indstilling fra disse organisationer. Formanden og de nævnte faste medlemmer samt suppleanter for dem udpeges for 3 år ad gangen. For den enkelte sag tiltrædes voldgiftsretten af et medlem udpeget af vedkommende styrelse og et medlem udpeget af vedkommende centralorganisation efter nærmere bestemmelse af finansministeren. De nærmere regler om rettens virkemåde fastsættes af finansministeren.

Stk 3 Sagernes indbringelse for voldgiftsretten sker på forlangende af en af de i § 21 nævnte centralorganisationer.

Stk 4 Voldgiftsretten kan pålægge parterne at udrede sagsomkostninger, derunder hel eller delvis dækning for udgiften ved voldgiftsrettens behandling af pågældende sag. Såfremt voldgiftsrettens kendelse omstøder styrelsens opfattelse af den pågældende bestemmelse, kan den pålægge styrelsen at afbøde virkningerne af den hidtidige fortolkning over for det påklagede og andre tilsvarende tilfælde, dog ikke fra noget tidspunkt forud for organisationens besværing til centralstyrelsen over forholdet. Kendelsen er afgørende for den fremtidige fortolkning af pågældende bestemmelse, men udelukker ikke vedkommende ministerium fra efter indhentet udtalelse fra finansministeriet at ændre reglerne under iagttagelse af bestemmelserne i § 22.

Stk 5 Afgørelser truffet før nærværende lovs ikrafttræden kan alene indbringes for voldgiftsretten, for så vidt de er truffet i henhold til bestemmelser, der omfatter flere styrelsesgrene.

§ 26

Stk 1 En tjenstemand, der er ansøger til en ledig advancementsstilling, har ret til gennem en afskrift at blive gjort bekendt med de foresattes påtegninger på ansøgningen. I de tilfælde, hvor en foresatte udtalelse går ud på, at tjenstemanden anses for uegnet til den ansøgte stilling, skal påtegningen indeholde oplysning om, hvori uegneheden består.

Stk 2 Til behandling af sager vedrørende bedømmelsen af en ansøgers tjenstlige og personlige kvalifikationer til en ansøgt stilling kan der inden for de enkelte styrelser oprettes et personalenævn, bestående af repræsentanter for styrelsen og de forhandlingsberettigede tjenstemandsorganisationer. For nævnet forelægges sådanne sager, hvor der fra en tjenstemand foreligger indsigelse mod en af hans foresatte given påtegning på hans ansøgning om forfremmelse. Spørgsmål af den her omhandlede art kan kun indbringes for personalenævnet gennem vedkommende forhandlingsberettigede tjenstemandsorganisation.

Stk 3 De nærmere regler for nævnets sammensætning og virksomhed fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren.

12. Om alderstillæg samt lønkrav under særlige forhold

§ 27

Stk 1 Ved oprykning fra en stilling til en højere, hvis begyndelsesløn ligger over slutlønnen for den hidtidige stilling, medtages ingen tjenstealder til beregning af alderstillæg.

Stk 2 Ved nedrykning fra en stilling til en lavere, hvis slutløn ligger under begyndelseslønnen for den hidtidige stilling, opnås slutløn i den lavere stilling.

Stk 3 Ved overgang fra en stilling til en anden med samme normerede lønning (begyndelsesløn og alderstillæg) medtages den erhvervede tjenstealder.

Stk 4 I tilfælde af oprykning til en stilling, hvis begyndelsesløn ligger lavere end eller lige med slutlønnen i den lavere stilling, kommer tjenstemanden straks på det løntrin i den nye stilling, som

er nærmest højere end den sidst oppebårne lønning i den hidtidige stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige stilling ved alderstillæg ville være opnået en lønning, der var højere end eller lige med hans lønning i den nye stilling, allerede fra pågældende tidspunkt inden for slutlønnen opnår nyt alderstillæg.

Stk 5 Opnår en tjenstemand, der i forbindelse med forfremmelse oprykkes til ny stilling, ikke en lønfremgang, der mindst andrager et beløb, svarende til det sidst opnåede alderstillæg i den hidtidige stilling, ydes forskellen ham som et personligt ikke-pensionsgivende tillæg, dog højst et beløb, svarende til det første alderstillæg i den nye stilling. Ved beregningen bortses fra stedtillæg og eventuelle personlige tillæg. Tillægget bortfalder efter reglerne i § 29, stk 2.

Stk 6 Ved nedrykning mellem de i stk 4 omhandlede stillinger inden for samme styrelsesgren kommer tjenstemanden straks inden for slutlønnen i den lavere stilling på det lønningstrin i denne, som er lige med eller nærmest højere end den sidst oppebårne lønning i den højere stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige stilling ved alderstillæg ville være opnået en lønning, der var højere end hans lønning i den lavere stilling, allerede fra pågældende tidspunkt inden for slutlønnen opnår nyt alderstillæg.

Stk 7 Såfremt en tjenstemand efter at være nedrykket i lavere stilling på ny oprykkes til sin tidligere stilling eller en dertil i lønningmæssig henseende svarende stilling, har han ret til at genoptage den inden nedrykningen erhvervede tjenstealder; stk 4 kan ikke anvendes i det her omhandlede tilfælde.

Stk 8

Stk 9 Såfremt lønningen for en stilling ved ændring i nærværende lov eller ved ændring i eller tillæg til lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger forandres, betragtes indehaveren som henført til en ny stilling i henseende til anvendelsen af reglerne i nærværende paragraf.

Stk 10

§ 28

Såfremt en tjenstemand af helbredshensyn eller på grund af anden ham utilregnelig årsag overgår til lavere lønnet stilling, kan mini-

steren tilstå ham et personligt tillæg, der højst udgør forskellen mellem den af ham i den tidligere stilling oppebårne og den i den nye stilling opnåede pensionsgivende lønning, dog ikke udover forskellen i samlet indtægt fra staten i de to stillinger.

§ 29

Stk 1 Når nye lønningslove træder i kraft, bortfalder ethvert krav, der støttes på ældre om de pågældende tjenestemænds vederlag af statskassen givne love og lignende bestemmelser.

Stk 2 Personlige tillæg bortfalder ganske eller delvis ved opnåelse af alderstillæg eller højere lønning enten i henhold til nye lønningslove eller ved overgang til højere lønnet stilling. Finansministeren er bemyndiget til at dispensere fra denne regel, for så vidt det personlige tillæg er tilstået i henhold til § 28.

13. Om akkordarbejde

§ 30

En tjenestemand kan ikke oppebære godtgørelse i akkord for det arbejde, for hvilket lønningen er vederlag.

14. Om udbetaling af lønning m v samt om forskud

§ 31

Stk 1 Lønninger, som er fastsat årsvis, ventepenge og pensioner udbetales månedlig og forud ved hver måneds begyndelse dog således, at dersom udbetalingsdagen falder på en helligdag, skal udbetalingen finde sted på den sidste søgnedag i den foregående måned. Søgnedage, på hvilke det udbetalende kontor er lukket i henhold til lov, anordning eller ministeriel bekendtgørelse sidestilles i denne henseende med helligdage. Tjenestemandens død eller afskedigelse, efter at sådan udbetaling har fundet sted, men før månedens udløb, giver

ikke staten noget krav på tilbagebetaling af det for den efterfølgende måned forudbetalte beløb. Hvis efterindtægt oppebæres, vil beløbet dog være at udligne i efterindtægten.

Stk 2 Dødsfald eller uansøgt afgang i den måned, for hvilken udbetaling har fundet sted, medfører ikke tilbagebetaling af nogen del af det forud oppebårne månedsbeløb.

Stk 3 Ved udregning af det månedlige beløb for de enkelte lønningsdele eller af andre ydelser til tjenestemænd eller pensionister såvel som fradrag i lønning eller pension forhøjes brøkdele af øre til hel øre.

§ 32

Stk 1 Ved udnævnelse til en statstjeneste regnes lønningen, hvis tjenestemanden ikke allerede ved udnævnelsen er ansat i statens tjeneste, fra den 1. i pågældende måned, dersom stillingen er tiltrådt før den 15., i modsat fald fra den 15. Tjenestealderen til beregning af alderstillæg regnes, såfremt ansættelsen sker efter den 1. i en måned, fra begyndelsen af den følgende måned.

Stk 2 Dersom en tjenestemand skifter stilling, regnes den nye stillings lønning fra den dato, fra hvilken ansættelsen ifølge ansættelsesbrevet er at regne.

Stk 3 Udbetaling af egenpension eller ventepenge tager sin begyndelse fra udløbet af det tidsrum, for hvilket udbetaling af løn har fundet sted; såfremt den pågældende imidlertid ved afskedigelsen står uden for nummer eller af anden grund ikke oppebærer lønning, tager ovennævnte udbetaling sin begyndelse fra afskedigelsen. Enkepension og børnepension kommer til udbetaling, når det tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt efterindtægt (jf dog § 76 i kapitlet om efterindtægt), eller, hvis sådan ikke er udbetalt, fra dagen efter den sidste dag, for hvilken der er udbetalt lønning, ventepenge eller pension til tjenestemanden.

§ 33

Stk 1 Tjenestemænd kan under særlige og påtrængende omstændigheder opnå et forskud på indtil 1/2 års pensionsgivende løn, dog

højest 6 000 kr, uden sikkerhedsstillelse. I rente betales ved udgangen af hvert års juni og december måned 2 pct af det på vedkommende tidspunkt resterende beløb. Forskuddet afdrages senest i løbet af 6 år med lige store månedlige afdrag. Det er dog en betingelse for at opnå et sådant forskud, at andrageren har været ansat i statens tjeneste i mindst 1 år, medmindre finansministeriet i ganske særlige tilfælde meddeler undtagelse fra denne regel. Den, der har fået et lønningsforskud, kan normalt ikke opnå noget nyt forskud før end 2 år efter, at det ældre er afbetalt.

Stk 2 Renter og afdrag, der i forbindelse med eventuelle forskrivninger ikke må overskride den i tjenestemandslovens § 34 nævnte grænse på $\frac{1}{8}$, indeholdes i tjenestemandens lønning og kan efter finansministeriets bestemmelse tillige indeholdes i den ham eller hans efterlevende enke tillagte pension. Såfremt en tjenestemand er afgået ved døden som følge af tilskadekomst under tjenestens udførelse, bortfalder dog ved udløbet af efterindtægtsperioden enkens pligt til at tilbagebetale resterende forskudsbeløb. Endvidere kan finansministeriet, dersom forholdene i særlig grad taler derfor, helt eller delvis fritage enken for tilbagebetaling af restgælden. Afskediges tjenestemanden uden pension, eller dør han uden at efterlade sig enke, der har ret til pension, er restgælden uanset de fastsatte afdragsvilkår forfaldet til betaling.

Stk 3 Ved statsregnskabet gøres nøjagtigt rede for de i det pågældende finansår indkomne afdrag og de endnu henstående forskud.

§ 34

Stk 1 Tjenestemænd kan efter nærmere af finansministeren fastsatte regler give forskrivninger på deres løn, men sådanne forskrivninger har alene retskraft, når de gives til lånefond eller pengeinstitutter, som af finansministeren er anerkendt som berettigede til at modtage dem, og de må i forbindelse med eventuelle renter og afdrag på lønningsforskud, jf § 33, stk 2, ikke indeholde forpligtelse til afdrag af mere end $\frac{1}{8}$ af de lønningsbeløb, som ved lånets stiftelse udbetales til tjenestemanden. For så vidt angår de ved en tjenestemand's fratreden til udbetaling forfaldne pensionsbidrag, jf § 50,

stk 3, 1. punktum, vil forskrivning kunne gives på højst $\frac{1}{8}$ af beløbet.

Stk 2 Tilsvarende regler gælder med hensyn til forskrivninger på efterindtægt, ventepenge og pension.

§ 35

Bortset fra de i § 34 nævnte forskrivninger kan endnu ikke udbetalt lønning, efterindtægt, ventepenge eller pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Tilsvarende gælder de ved en tjenestemand's fratredelse til udbetaling forfaldne pensionsbidrag, jf § 50, stk 3. Med hensyn til udlæg og arrest i de nævnte ydelser gælder reglerne i lov om rettens pleje §§ 513 og 614.

15. Om tjenestebolig og tjenestejord m v

§ 36

Stk 1 Tjenestebolig kan indrettes for sådanne tjenestemænd, af hvem det forlanges, at de også uden for den egentlige tjenestetid skal være i stand til at føre et effektivt tilsyn med den virksomhed, de leder eller overvåger, eller som i givet tilfælde skal kunne tilkaldes på alle døgnets tider.

Stk 2 En tjenestemand er pligtig at overtage en ham i henhold til stk 1 anvist tjenestebolig mod herfor at lide afkortning i lønningen efter stk 4.

Stk 3 De om tjenesteboliger gældende bestemmelser finder ikke alene anvendelse på boliger i statens bygninger, men også på sådanne boliger, som staten lejer for at anvende dem som tjenesteboliger.

Stk 4 For en tjenestemand, hvem der tildeles tjenestebolig med eller uden have, skal der i lønnen fradrages et boligbidrag, der fastsættes under hensyn til boligens størrelse, alder, kvalitet og udstyr.

De nærmere regler om bidragets fastsættelse udfærdiges af finansministeren efter stedfunden forhandling med den pågældende forhandlingsberettigede centralorganisation af tjenestemænd. Ændringer i bidragets størrelse kan gennemføres efter regler, der på tilsva-

rende måde fastsættes af finansministeren. Der kan i enkelte tilfælde med lønningsrådets tilslutning dispenseres fra de fastsatte satser, når særlige forhold måtte gøre en lejenedsættelse rimelig.

Hvor der ydes logi, uden at boligen har karakter af en selvstændig lejlighed, fastsættes fradraget af styrelsen under hensyn til stedets og logiets beskaffenhed.

Stk 5 Den ydre og indre vedligeholdelse af tjenesteboliger påhviler staten. Skatter og afgifter, som påhviler staten som ejer af ejendomme, hvori en tjenestebolig er beliggende, udredes af staten uden refusion fra tjenestemanden. For tjenesteboliger med jordtilliggende fordeles skatter og afgifter efter vedkommende ministers nærmere bestemmelse således, at kun en til boligen svarende forholdsmæssig del udredes af staten, jf § 37, stk 4.

Stk 6 Hver minister, under hvis ministerium der findes tjenestemænd med tjenestebolig, udfærdiger instruks for tjenesteboligers forsvarelige behandling samt for periodiske syn af disse og endvidere regler for tjenesteboligers aflevering i forsvarlig stand ved tjenestemandens forflyttelse eller afgang. I instruksen fastsættes straffebestemmelser for dens misligholdelse.

Stk 7 Andre naturalydelser, såsom brændsel, gas og elektricitet samt forplejning med eller uden bolig, der måtte blive ydet en tjenestemand, skal denne betale i forhold til forbruget efter et af finansministeren udstedt reglement.

Stk 8 For boliger med unormal stor loftshøjde vil der ved det i stk 7 omtalte reglement kunne fastsættes et nedsat brændselsfradrag. For boliger, hvis udstrækning i væsentlig grad overstiger det for pågældende tjenestestilling normale, vil der, indtil bygningsforandring kan foretages, af finansministeren kunne foretages begrænsning af brændselsfradraget efter stk 7.

§ 37

Stk 1 For brugen af tjenestejord skal der beregnes et årligt fradrag i lønnen. Dette fradrag fastsættes for et tidsrum af 5 år af pågældende minister for hver tjenestestillings vedkommende under hensyntagen til jordloddens størrelse, beskaffenhed, beliggenhed m m og

skal omtrentlig svare til, hvad jordloden ved forsvarlig udnyttelse ordentligvis kan ventes at indbringe brugeren netto. Såfremt der for statens regning udføres grundforbedringsarbejder på tjenestejorden, kan vurdering foretages uden for de sædvanlige tider.

Stk 2 Såfremt en tjenestemand med pågældende styrelses samtykke og under dennes kontrol foretager grundforbedringsarbejder for egen regning, kan der af styrelsen sikres tjenestemanden, at han i tilfælde af jordens afgivelse inden for et af styrelsen fastsat åremål, dog højst 15 år, af staten får godtgjort så stor en del af udgiften, som svarer til forholdet mellem de tilbageværende måneder af perioden og hele perioden. Det skal da ved opslag af pågældende stilling pålægges efterfølgeren at afdrage det af staten udrede beløb og forrente den til enhver tid resterende del med 5 pct p a. I den pågældende periode må fradraget efter stk 1 fastsættes således, at den merværdi, som grundforbedringen udgør for tjenestejorden, kommer brugeren til gode.

Stk 3 Hver minister, under hvis ministerium der findes stillinger med tjenestejord, udfærdiger nærmere regler for tjenestejords forsvarelige behandling samt bestemmelser om tjenestejords aflevering fra formanden eller hans bo til eftermanden.

Stk 4 Alle på tjenestejorden hvilende skatter, afgifter og byrder udredes af brugeren.

§ 38

Boliger i ejendomme, der tilhører eller er lejet af staten, kan, for så vidt de ikke er tjenesteboliger, i hvilke en tjenestemand er pligtig at bo, af den styrelse, under hvilken den pågældende ejendom hører, udlejes til tjenestemænd til en under hensyn til boligens størrelse, alder, kvalitet og udstyr passende leje.

De nærmere regler om lejefastsættelsen udfærdiges af finansministeren efter stedfunden forhandling med den pågældende forhandlingsberettigede centralorganisation af tjenestemænd. Ændringer i lejen kan gennemføres efter regler, der på tilsvarende måde fastsættes af finansministeren.

16. Om uniforms- og beklædningsgenstande

§ 39

Stk 1 Dersom uniforms- og beklædningsgenstande leveres det underordnede personale af hensyn til tjenestens særlige art, sker dette uden fradrag i lønnen. For de styrelsesgrene, hvor sådan levering finder sted, fastsættes af pågældende minister efter indhentet udtalelse af lønningsrådet i et uniformsregulativ, de nærmere regler for tildelingen. Der kan ikke tilstås tjenestemænd, som i henhold til et sådant regulativ skal have udleveret uniforms- og beklædningsgenstande, men som efter ønske fritages herfor, nogen beklædningsgodtgørelse, lige så lidt som sådan godtgørelse i øvrigt kan tillægges nogen tjenestemand.

Stk 2 Der bør over for overordnet personale kun pålægges uniformspligt for tjenestemandsgupper eller dele af sådanne, hvor det efter tjenestens særlige art er fornødent. I de tilfælde, hvor det pålægges tjenestemanden at anvende uniform under tjenestens udførelse, ydes der et tilskud i forhold til en af styrelsen fastsat anskaffelsessum. Brugsterminen fastsættes ved et regulativ med hensyntagen til omfanget af den tjeneste, under hvilken uniform skal benyttes. Reglerne for statens tilskud til uniformsanskaffelser fastsættes i et regulativ, der forelægges lønningsrådet til udtalelse. Ved anskaffelse af gallauniform ydes tilsvarende tilskud til tjenestemænd, der er pligtige at besidde en sådan uniform; det fastsættes af pågældende minister efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet, hvilke tjenestemænd det kan pålægges at anskaffe gallauniform.

Stk 3 Når en tjenestemand's arbejde er af sådan art, at det medfører en ekstraordinær risiko for tilsmudsning eller beskadigelse af personalets beklædningsgenstande eller for ekstraordinært slid på disse, stilles der efter regler fastsat af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet, beskyttelsesbeklædning (kitler o lign) til rådighed for tjenestemanden, hvad enten der er pålagt ham uniformspligt eller ikke.

Stk 4 Reglerne i nærværende paragraf kan efter pågældende ministers nærmere bestemmelse bringes til anvendelse på medhjælpere og aspiranter.

17. Om godtgørelse for kontorhold

§ 40

Stk 1 Enhver tjenestemand, hvem der fra statskassen er tillagt et årligt beløb i godtgørelse for kontorhold, er ved udgangen af hvert finansår pligtig at indgive til vedkommende ministerium specificerede oplysninger om de kontorudgifter, som han i årets løb har haft.

Stk 2 Indtil videre fastsættes kontorholdsbeløbene ved bevilling på de årlige finanslove.

18. Om honorarer, medhjælpssummer og vederlag én gang for alle

§ 41

Stk 1 Honorarer kan ydes som faste årlige vederlag enten til en tjenestemand for en virksomhed i statens tjeneste uden for hans egentlige tjenestegering eller til en ikke-tjenestemand for en virksomhed i statens tjeneste, der ikke betales med konjunkturløn.

Stk 2 Honorarer kan ikke tilstås uden bevilling på hvert års finanslov. Sådan bevilling kan gives summarisk for et vist antal honorarer af ens størrelse eller personlig bestemt. I sidste tilfælde bortfalder beløbet i mangel af ny bevilling ved overgang til anden stilling.

Stk 3

§ 42

Stk 1 De på finansloven bevilgede medhjælpssummer kan ikke, medmindre det udtrykkeligt er bestemt ved lov, benyttes til at yde vederlag til nogen tjenestemand inden for pågældende styrelsesgren eller nogen inden for samme med honorar i henhold til § 41 antagen person. Det samme gælder om enhver anden indtægts- eller udgiftsbevilling, der ikke efter sin tekst fremtræder som bestemt til at indeholde vederlag til ovennævnte tjenestemænd eller honorarlønnede; for så vidt angår anlægssummer og andre tidsbegrænsede bevillinger, er det dog tilstrækkeligt, at vederlag af den omhandlede karakter udtrykkeligt er hjemlet ved bevillingen.

Stk 2 Til afholdelse af vederlag én gang for alle til tjenestemænd

for arbejde af særlig art eller under ganske særlige forhold kan der ved finanslovbevilling stilles beløb til rådighed.

Stk 3 Ved en tjenestemand's 25, 40 og 50 års tjenestejubilæer ydes der gratiale efter nærmere af finansministeren fastsatte regler.

19. Om borgerlige og kommunale ombud

§ 43

Stk 1 Tjenestemænd er pligtige at modtage borgerlige og kommunale ombud efter lovgivningens almindelige regler. Dog kan en tjenestemand af den minister, under hvem han hører, efter ansøgning fritages for overtagelse af et ombud, når det skønnes nødvendigt af hensyn til tjenestens forsvarlige udførelse.

Stk 2 Finansministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for, i hvilket omfang eventuelle udgifter til tjenestens udførelse under en tjenestemand's fraværelse som følge af et borgerligt eller kommunalt ombud kan afholdes af staten.

20. Om tjenestemand's adgang til beskæftigelse uden for statstjenesten

§ 44

Stk 1 En tjenestemand kan kun have beskæftigelse uden for statstjenesten, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udførelse af hans pligter som tjenestemand og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

Stk 2 Tjenestemanden skal skriftligt gøre anmeldelse for ministeren eller den ministeren underordnede myndighed, som har ansættelsesret til pågældende tjenestestilling, inden han kan

- a) påbegynde en forretnings- eller erhvervsvirksomhed,
- b) overtage en uden for statstjenesten liggende beskæftigelse, der ikke er af midlertidig karakter, og hvortil der er knyttet vederlag,
- c) indtræde i en bestyrelse eller et repræsentantskab for et selskab af erhvervsmæssig karakter.

Stk 3 For så vidt den myndighed, til hvem anmeldelsen er indgået, skønner, at det vil stride mod de i denne paragrafs 1. stykke nævnte hensyn, at tjenestemanden overtager den anmeldte beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 uger efter, at anmeldelse er indgået, at det er ham forbudt at overtage posten. Tjenestemanden kan forlange en af en underordnet myndighed i så henseende truffen afgørelse forelagt ministeren.

Stk 4 Skulle det vise sig, efter at en beskæftigelse er overtaget, enten at de omstændigheder, som har været afgørende for sagens bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved overtagelsen forelå omstændigheder, som, hvis de havde været oplyst, ville have medført et forbud, kan ministeren på et hvilket som helst tidspunkt pålægge tjenestemanden, at han skal frigøre sig for beskæftigelsen.

Stk 5 En tjenestemand i staten kan ikke tillige indtage nogen med pensionsret forbunden stilling i en kommune, et koncessioneret selskab eller en offentlig virksomhed, for hvilken lønning ikke er fastsat i nærværende lov. Forening af pensionsberettigende stillinger, der er indtrådt før nærværende lovs ikrafttræden, berøres dog ikke heraf.

21. Om titel og rang

§ 45

Stk 1 Ingen tjenestemand kan, så længe han står i statens tjeneste, erholde anden titel eller rang end den, som hans tjenestestilling medfører, eller som er knyttet til en ham af kongen tildelt ordensdekoration eller hofcharge.

Stk 2 Rangskat svares ikke for den med en tjenestestilling forbundne rang.

22. Om normering af tjenestestillinger m m

§ 46

Stk 1 På de årlige finanslove opføres for lønningernes vedkommende:

- a) Lønninger til de ved særlige love vedtagne tjenestestillinger, særlig angivet for hver styrelsesgren, med hensyn til såvel stillingernes antal i som lønningsklasserne for de enkelte grupper af stillinger, som er nævnt i normeringslov, jf stk 2.
- b) Lønninger til de tjenestestillinger, hvis antal ikke er normeret ved særlige love, med angivelse af stillingernes antal efter tidligere finanslovbevilling og antallet, hvortil ny bevilling søges.

Stk 2 Tjenestestillingernes antal i de lønningsklasser eller tjenestestillingsgrupper, som dertil skønnes egnede, normeres ved særlig lov. Forøgelse af et antal af tjenestestillinger, som er fastsat ved særlig lov, kan kun ske ved ny særlig lov. Det samme gælder for herhenhørende tjenestestillingers oprykning til højere eller nedsættelse til lavere lønningsklasse. Når ikke særlige forhold gør anden forelæggelsestid ønskelig, fremlægges for de styrelsesgrenes vedkommende, hvori ændring i tjenestestillingernes antal eller henførelse (jf dog stk 3) ønskes i det kommende finansår, i begyndelsen af folketingsåret af den pågældende minister samlet forslag om ændringer.

Stk 3 Hvert 4. år – første gang i folketingsåret 1962–63 – kan de forskellige tjenestegrenes lovforslag om normering indeholde forslag om almindelig regulering. Denne kan omfatte omklassificering af stillingerne som stationsforstander, postmester, telegrafbestyrer, toldforvalter, fyrmester og lignende; hvis ikke ganske særlige forhold taler derfor, vil disse stillinger ikke uden for denne almindelige regulering kunne henføres til højere lønningsklasse.

§ 47

Gennem finanslovbevilling kan ændring i denne lov kun ske, hvor der i denne lov er givet udtrykkelig hjemmel derfor. I øvrigt kan ændringer i og afvigelser fra denne lovs bestemmelser kun ske ved særlig lov.

§ 48

Stk 1 Det ved lov nr 489 af 12. september 1919, jf lov nr 483 af 10. september 1920, nedsatte lønningsråd består af en formand, en

næstformand og 8 medlemmer. Formanden og næstformanden udnævnes af kongen, 3 af medlemmerne samt 3 stedfortrædere for disse udnævnes af finansministeren, de øvrige 5 medlemmer samt 5 stedfortrædere for disse vælges af folketinget blandt dets medlemmer efter forholdstal. Næstformanden og medlemmerne udnævnes, henholdsvis vælges, for 4 år ad gangen, dog at de af folketinget valgte medlemmer afgår, såfremt de udtræder af folketinget.

Stk 2 Rådets beslutninger afgøres ved simpel stemmeflerhed blandt samtlige dets medlemmer, idet dog næstformanden kun deltager i afstemningen, når formanden er forhindret i at deltage.

Stk 3 Rådet står umiddelbart under finansministeren; rådets formand kan forelægge denne en hvilken som helst af rådet truffet afgørelse.

Stk 4 Der skal af de forskellige styrelsesgrene forelægges rådet til udtalelse forslag til nye regler samt til ændring i bestående regler vedrørende ydelse af dagpenge, overarbejdspenge (herunder højeste tjenestetid) og andre særlige ydelser (jf denne lovs 2. del). På samme måde forholdes med hensyn til regler om forhandlinger med tjenestemandorganisationerne (§ 24), om afdrag i lønning for tjenestebolig og andre ydelser in natura (§ 36), om længden af den årlige ferie (§ 13), om levering af uniformer og tilskud til uniformsanskaffelser (§ 39) og med hensyn til den i § 46, stk 3, nævnte regulering.

Stk 5 Det påhviler rådet at gøre indstilling til finansministeren vedrørende alle spørgsmål om ændringer i denne lovs bestemmelser i kapitel 4 om stedtillæg.

Stk 6 Opstående spørgsmål om fortolkningen af de i tjenestemandsløven indeholdte bestemmelser kan gennem finansministeren forelægges rådet til udtalelse. I øvrigt kan der i det omfang, det skønnes ønskeligt, forelægges rådet til udtalelse alle spørgsmål vedrørende statens lønninger, honorarer og andre vederlag.

Stk 7 Rådet kan tilkalde særlige sagkyndige til at give oplysninger. I øvrigt er rådet bemyndiget til i den udstrækning, i hvilken det er nødvendigt for dets arbejde, at indhente oplysninger i pågældende styrelse.

KAPITEL 2

Pension

A. Bestemmelser for tjenestemænd

I. Almindelige bestemmelser

§ 49

Stk 1 Enhver statstjenestemand, jf dog stk 2, er berettiget til pension for sig selv og sin efterladte enke samt til børnepension i henhold til denne lov. Samme ret til pension tilkommer fast ansatte tjenestemænd ved folketinget.

Stk 2 Når første ansættelse som tjenestemand sker efter det fyldte 40. år, giver den ikke ret til pension, medmindre dette hjemles på normeringslov; såfremt styrelsen vil stille forslag herom, må det, for så vidt hjemmelen angår enkelttilfælde, ske inden udløbet af det andet tjenesteår. Tilsvarende gælder genansættelse som tjenestemand efter det fyldte 40. år, såfremt den pågældendes udtræden af tjenesten skete efter eget ønske eller af anden ham tilregnelig årsag (jf § 9).

§ 50

Stk 1 Pensionerne afholdes af statskassen, for så vidt de ikke efter de regler, som hidtil har været gældende eller herefter måtte blive fastsat, udredes på anden måde.

Stk 2 Som bidrag til dækning af udgifterne ved pensioneringen afkortes ved hver lønningsudbetaling 4 pct i den enhver tjenestemand tillagte lønningsindtægt, jf § 51, stk 1, sammenholdt med §§ 87 og 88. For tjenestemænd, der ikke ved deres ansættelse eller genansættelse har kunnet præstere tilfredsstillende helbredsattest, jf § 6, stk 6, og § 13, stk 6, forhøjes dette bidrag efter finansministerens nærmere bestemmelse under hensyn til statens forøgede pensionsrisiko

som følge af de pågældende invaliditeter eller helbredsmangler. I de tilfælde, hvor lønningsindtægten midlertidigt er nedsat i henhold til §§ 11, 14 og 16, beregnes afkortningen kun af den lønningsindtægt, som faktisk udbetales.

Stk 3 Såfremt en tjenestemand efter denne lovs ikrafttræden afskediges uden pension, udbetales ved fratrædelsen de indbetalte pensionsbidrag med renter 4 pct p a af det ved hvert års begyndelse indestående beløb med tillæg af 2 pct af de i fratrædelsesåret tilkomne beløb.

Fratræder tjenestemanden efter eget ønske efter at have været ansat mindst 5 år i pensionsberettigende tjenestemandstilling, kan han dog i stedet kræve at få en godtgørelse, der svarer til det dobbelte af de af ham selv indbetalte pensionsbidrag med renter som anført. Sidstnævnte godtgørelse skal – medmindre finansministeriet tillader anden anvendelse – indbetales til en under statstilsyn stående pensionskasse eller den forsikringsmæssige pensionsordning, hvortil den pågældende måtte overgå, eller, hvis dette ikke bliver tilfældet, anvendes som indskud til en tidligst ved det 60. år opsat pensionsforsikring eller livrente i et anerkendt livsforsikringselskab (pensionsforsikringselskab). Pensionsforsikring m v, der er tegnet for beløb, der således er overført til en pensionskasse eller anden forsikringsmæssig pensionsordning, kan ikke senere tilbagekøbes uden finansministeriets samtykke.

Tilbagebetaling af pensionsbidrag eller overførelse af bidrag til en pensionskasse eller pensionsforsikring m v kan dog ikke finde sted ved ansøgt afsked mindre end 5 år før det tidspunkt, hvor tjenestemanden kan søge sin afsked med pension på grund af alder.

Genansættes en tjenestemand, og genansættelsen er forbundet med pensionsret, må de tilbagebetalte pensionsbidrag eller den udbetalte godtgørelse på ny indbetales med renter, beregnet efter foranstående regler.

Stk 4 Erhvervelse af højere pensionsanciennitet end den i medfør af bestemmelserne i §§ 54, stk 2, og 56, stk 7, hjemlede, som finder sted enten i henhold til særlige lovbestemmelser, eller anden særlig hjemmel, er betinget af, at den pågældende tjenestemand til statskassen indbetaler et i forhold til den forøgede anciennitet fastsat

bidrag til pensionering, svarende til et årligt pensionsbidrag på 4 pct af hans lønning ved hans første ansættelse i tjenestemandsstilling med fradrag af 25 pct. Har første ansættelse i tjenestemandsstilling fundet sted før ikrafttrædelsen af nærværende lov, beregnes efterbetalingsbeløbet af den løn, som tjenestemanden ville have oppebåret ved omregning af lønnen ved første ansættelse som tjenestemand til den pr 1. april 1958 gældende. Indbetalingen af dette beløb kan efter finansministerens nærmere bestemmelse ske afdragsvis i et tidsrum af indtil 10 år. Såfremt en tjenestemand, med hvem en sådan afdragsordning er truffet, pensioneres, inden beløbet er fuldt indbetalt, ned sættes hans pensionsanciennitet med det antal år, for hvilke efterbetaling af bidrag *ikke* har fundet sted.

I alle de tilfælde, hvor erhvervelsen af forhøjet pensionsanciennitet er betinget af efterbetaling af pensionsbidrag efter foranstående regler, er den pågældende tjenestemand dog berettiget til at give afkald på den forøgede anciennitet.

Stk 5 Finder overgang sted fra en pensionsgivende stilling i folkekirken, folkeskolen eller Københavns kommunale skolevæsen til en statstjenestemandsstilling eller omvendt med bevarelse af pensionsret, eventuelt under medtagelse af pensionsanciennitet, overføres henholdsvis til statskassen eller vedkommende kasse de i den pågældendes lønning indeholdte pensionsbidrag uden renter. De fra vedkommende kasse til statskassen således overførte beløb fradrages i det beløb, en tjenestemand efter reglerne i stk 4 skal indbetale i statskassen. Tilsvarende gælder ved overgang til en statstjenestemandsstilling fra en stilling, hvis løn er fastsat i henhold til det særlige lønningsregulativ for tjeneste i Grønland, og ved overgang til en statstjenestemandsstilling fra en pensionsgivende stilling under Færøernes landsstyre, i en kommune eller omvendt, således at pågældendes ret til selv at få tilbagebetalt pensionsbidrag, eventuelt med tillæg af renter, bortfalder.

Stk 6 For medlemmer af statsunderstøttede pensionskasser eller pensionsfonds, der overgår til statstjenestemandsstilling, er medregning af medlemstid i en sådan pensionsordning ved fastsættelsen af pensionsalderen betinget af, at der til statskassen overføres beløb, der indtil videre fastsættes efter de hidtil gældende regler.

Finder omvendt overgang sted fra en statstjenestemandsstilling til en stilling, hvortil er knyttet pensionsret i en statsunderstøttet pensionskasse eller pensionsfond, overføres tilsvarende beløb fra statskassen til pensionskassen under forudsætning af, at den pensionsgivende tjenestetid i staten medregnes ved fastsættelsen af pensionsalderen. Finansministeren afgør, hvilken pensionsgivende lønning, fastsat i overensstemmelse med principperne for den hidtidige aflønning, der vil være at lægge til grund for tjenestetid efter 1. april 1958.

Stk 7

§ 51

Stk 1 Til lønningsindtægten, som kommer i betragtning ved pensionsberegning, henregnes:

- a) den i § 84 nævnte lønning,
- b) pensionsgivende personlige tillæg.

Stk 2 Til lønningsindtægten henregnes derimod ikke:

- a) stedtillæg,
- b) bestillingstillæg,
- c) ikke-pensionsgivende personlige tillæg,
- d) honorarer,
- e) ydelser, hvis særlige bestemmelse ikke er at give tjenestemanden en indtægt, såsom repræsentationstillæg, kontorholdsgodtgørelse, flyttegodtgørelse, hjælp til bolig, time-, dag- og natpenge, uniform eller uniformsgodtgørelse eller deslige,
- f) tilfældige indtægter, såsom belønninger og vederlag for overtidsarbejde,
- g) sportler, gebyrer, procenter og andre uvisse indtægter, udbytteandele eller godtgørelse samt andre ikke i 1. stykke udtrykkeligt nævnte indtægter,
- h) naturalydelser, såsom brugen af tjenestejord, fribolig og brændsel, eller erstatning herfor.

§ 52

Når pension eller ventepenge i henhold til denne lov i et helt år ikke er hævet, hjemfalder beløbet for det år til den kasse, hvorpå samme er anvist, medmindre lovlig forhindring senere bevises.

II. Egenpension

§ 53

Stk 1 Egenpension tilkommer efter nedennævnte regler de efter § 49 pensionsberettigede tjenestemænd, når de afskediges på grund af alder eller svagelighed eller anden dem utilregnelig årsag. Enhver tjenestemand er forpligtet til at søge sin afsked fra udgangen af den måned, hvori han fylder 70 år. Berettiget til at erholde afsked med pension efter nærværende lov er tjenestemanden, når han er fyldt 67 år. Ansøgning om afsked skal være indgivet senest 3 måneder inden udløbet af den måned, hvori tjenestemanden fylder 70 år, og samme varsel skal gives ved ansøgning om afsked på grund af alder før dette tidspunkt.

Stk 2

§ 54

Stk 1 Pensionen beregnes – uden for det i § 57 nævnte tilfælde – efter tjenestemandens pensionsalder og på grundlag af hans sidst opnåede løn, jf § 51, stk 1, således som denne ville være uden regulering i henhold til bestemmelserne i §§ 87 og 88. For tjenestemænd, der efter §§ 11, 13, stk 5, 14 eller 16, har oppebåret nedsat løn, beregnes pensionen af den fulde for stillingen normerede løn.

Af lønnen indgår følgende procentdele i pensionsberegningen:

af de første 4 000 kr	100 pct
af de følgende beløb over 4 000 kr indtil 8 000 kr ...	95 pct
af de følgende beløb over 8 000 kr indtil 12 000 kr ...	85 pct
af de følgende beløb over 12 000 kr indtil 16 000 kr ...	75 pct
af de følgende beløb over 16 000 kr	70 pct

Stk 2 Pensionsalderen regnes fra det tidspunkt, da tjenestemanden i 5 år efter sit fyldte 30. år har været fast ansat i stillinger, der efter

denne lov er forbundet med pensionsret, uanset om tjenesten er udført under en eller flere styrelsesgrene, jf § 9.

Ved overgang fra pensionsberettigende tjenestemandsstilling i folkekirken, folkeskolen eller Københavns kommunale skolevæsen til præste- eller lærerstilling i staten samt ved overgang fra pensionsberettigende stilling under Færøernes landsstyre til statstjenestemandsstilling medregnes den tidligere tjeneste, som om den var tilbagelagt i statens tjeneste. For medlemmer af statsunderstøttede pensionskasser eller pensionsfunds, der overgår til statstjenestemandsstilling, gælder indtil videre de hidtidige bestemmelser om medregning i pensionsalderen af den tid, hvori de har været medlemmer af en sådan pensionsordning.

Stk 3 Pensionen udgør af den i stk 1 nævnte reducerede lønning, der ligger til grund for pensionsberegningen: ved en pensionsalder

under 10 år	50 pct
fra 10–12 -	52 -
- 12–14 -	54 -
- 14–16 -	56 -
- 16–18 -	58 -
- 18–20 -	60 -
- 20–22 -	62 -
- 22–24 -	64 -
- 24–26 -	66 -
- 26–28 -	69 -
- 28–30 -	72 -
- 30–31 -	73 -
- 31–32 -	74 -
på 32 år og derover	75 -

Stk 4 Pensionen kan ikke forøges ved tjeneste ud over det tidspunkt, til hvilket tjenestemanden er forpligtet til at søge sin afsked.

§ 55

Såfremt en tjenestemand forud for sin første ansættelse i en med pensionsret forbunden stilling har gennemgået en særlig langvarig

uddannelse af videnskabelig eller teknisk art eller er antaget i stats-tjenesten på grund af ganske særlige kvalifikationer, kan det ved normeringslov bestemmes, at der ved pensionsberegning skal godskrives ham et vist antal tjenesteår, der fastsættes under hensyn til alderen ved ansættelsen, men i det højeste 14 år. Erhvervelsen af forhøjet pensionsanciennitet i henhold til denne bestemmelse er ikke betinget af efterbetaling af pensionsbidrag (jf § 50, stk 4).

§ 56

Stk 1-6

Stk 7 Ved pensionsberegning for sådanne, som er overgået fra en af de i lov om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m v nævnte stillinger, der ikke er tjenestemandsstillinger, til en tjenestemandsstilling eller omvendt, medregnes den i den første stilling opnåede pensionsalder, dog at der som pensionsalder, når pension skal ydes efter nærværende lov, kun kan medregnes tjeneste efter det 35. år.

§ 57

Stk 1 Såfremt en tjenestemand ved udførelsen af sin tjeneste kommer således til skade, at han bliver ude af stand til at bestride sin hidtidige tjeneste, men dog ikke er aldeles utjenstdygtig, er han (jf dog stk 2) pligtig at overtage anden efter sin uddannelse og helbredstilstand passende tjeneste i sin hidtidige styrelsesgren, for så vidt sådan tjeneste kan tilbydes, mod vedblivende at oppebære lønning som for den tidligere stilling fastsat.

Stk 2 Når tjenestemanden under disse forhold forbliver i tjenesten, udskydes spørgsmålet om pensionering, indtil afskedigelse af en af de i § 53 nævnte årsager eller eventuelt i henhold til nærværende paragrafs 4. stykke finder sted; nægter han at modtage den tilbudte nye stilling, og afskedigelse af denne grund finder sted, pensioneres tjenestemanden efter reglerne i § 54. Den tjenestemand, der ifølge sin udnævnelse ikke er pligtig at lade sig stedlig forsætte, fortaber dog ikke pensionsretten efter nærværende paragraf, fordi han nægter

at modtage en stilling på et andet sted end det, hvor han hidtil har gjort tjeneste.

Stk 3 Medfører tilskadekomsten en blivende forringelse af arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog på grund af samme afskediges, forholdes der i overensstemmelse med lov nr 183 af 20. maj 1933 med senere ændringer og de sig dertil sluttende bestemmelser vedrørende statsansatte.

Stk 4 Hvis tilskadekomsten derimod medfører, at tjenestemanden må afskediges, tilkommer der ham uden hensyn til alder og tjenestetid den for højeste pensionsalder fastsatte pension.

Stk 5 Lige med tilskadekomst regnes skadelige påvirkninger af højst nogle få dages varighed, der skyldes tjenesten eller de forhold, hvorunder denne foregår, og medfører utjenstdygtighed.

Stk 6 Udelukket fra behandling efter nærværende paragraf er tilskadekomst, som den pågældende tjenestemand selv har hidført med forsæt. Har han ved grov uagtsomhed eller ved beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til tilskadekomsten, kan ministeren bestemme, at pensionen efter denne paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

Stk 7 Ingen kan gøre krav på behandling efter foranstående regler, medmindre han snarest muligt, efter at tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

Stk 8 Bestemmelserne i § 42 i lov nr 183 af 20. maj 1933 med senere ændringer berøres ikke af denne lov.

§ 58

Stk 1 Ingen kan samtidig oppebære lønning som tjenestemand og pension efter reglerne i nærværende lov eller samtidig egenpension og enkepension. Dersom en tjenestemandes hustru efter mandens død indtræder eller forbliver i tjenestemandsstilling, kan hun dog senere til enhver tid vælge at oppebære enkepension imod at opgive sin tjenestemandsstilling uden egenpension.

Stk 2 Når den ene af to samgifte tjenestemænd afgår ved døden, kan der, hvis omstændighederne taler derfor, af finansministeren tilstås den efterlevende, såfremt der efterlades børn, over for hvilke

manden havde forsørgelsespligt, et børnetillæg til lønning eller egenpension af den i § 66 nævnte størrelse. Tilsvarende gælder, såfremt den ene ægtefælle var tjenestemand, og den anden var pensioneret, eller såfremt de begge var pensioneret.

Stk 3 Reglerne i nærværende paragraf gælder også, selv om den ene ydelse oppebæres som løn eller pension fra en stilling i folkeskolen, folkekirken, Københavns kommunale skolevæsen eller en stilling, der er forbundet med adgang til pension fra en statsunderstøttet pensionskasse.

§ 59

Stk 1 Den tjenestemand, hvis stilling inddrages, efter at han er fyldt 30 år, er, når der ikke tilbydes ham anden efter hans uddannelse og helbrestilstand passende stilling i hans hidtidige eller anden styrelsesgren med mindst samme lønningsindtægt (jf § 51, stk 1), berettiget til i 5 år at oppebære ventepenge. Disse skal i de første 3 måneder være lig med den sidst opnåede løn, jf forannævnte § 51, stk 1, og derefter $\frac{2}{3}$ heraf. I den tid, ventepenge oppebæres, er han pligtig at modtage ansættelse i en passende stilling af den ovennævnte art med mindst samme lønningsindtægt som fastsat for den inddragne stilling. Har han ikke inden udløbet af 5 år fået ansættelse i anden stilling, sættes han på pension. De år, i hvilke ventepenge har været oppebåret, regnes ved afgørelsen af spørgsmålet om pensionsalder som tjenesteår, og pensionen beregnes efter den lønningsindtægt, som er lagt til grund for ventepengenes beregning.

Stk 2 En pensionsberettiget tjenestemand, hvem der tilbydes en stilling, hvis overtagelse ville betyde forflyttelse af den i grundlovens § 27 nævnte art, vil dog, dersom han nægter at modtage stillingen, have ret til pension efter de almindelige regler.

§ 60

Den, som afskediges, fordi han har gjort sig skyldig i et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, mister retten til pension.

§ 61

Når en pensionsberettiget tjenestemand afskediges på grund af tjenesteforseelser eller misligheder, der, uden at medføre tab af pensionsretten i henhold til § 60, gør ham uskikket til at forblive i sin stilling, bestemmes det ved finanslov eller tillægsbevillingslov, hvorvidt han skal have pension, og i bekræftende fald af hvilken størrelse.

§ 62

Stk 1 Pension eller ventepenge bortfalder, når vedkommende atter ansættes eller konstitueres i en med pensionsberettigelse forbunden stilling. Modtager en på ventepenge stående tjenestemand ny ansættelse eller konstitution i en stilling, der giver mindre lønningsindtægt (jf § 51, stk 1) end den inddragne stilling, beholder han dog så meget af ventepengene, som er nødvendigt for til enhver tid at bringe beløbet op til den i den tidligere stilling oppebårne lønningsindtægt; ved senere pensionering tages denne del af ventepengene i betragtning som personligt tillæg. Når en på ny ansat eller konstitueret tjenestemand afskediges fra den nye stilling, er han berettiget til, for så vidt der ikke måtte tilkomme ham større pension, at oppebære den pension, han tidligere har haft, eller hvorpå han ville have haft krav på det tidspunkt, da udbetaling af ventepenge ophørte.

Stk 2 Pension eller ventepenge bortfalder endvidere i følgende tilfælde:

- a) når den pågældende uden vedkommende ministers tilladelse modtager tjeneste for en fremmed stat,
- b) når han i et sammenhængende tidsrum af 3 år ikke har hævet pensionen eller ventepengene uden senere at kunne bevise lovlig forhindring,
- c) når han overbevises om inden sin afsked at have gjort sig skyldig i sådant forhold, som efter § 60 ville have medført tab af pensionsretten. Det påhviler anklagemyndigheden til finansministeriet at indsende udkrift af domme, der i sådanne sager overgår en pensionist.

Stk 3 Når det godtgøres, at en med tilskadekomstpension afskediget tjenestemand atter er tjenstdygtig, og han nægter at modtage anden efter § 57, stk 1 og 2, passende stilling, mister han retten til den efter § 57 fastsatte forhøjede pension. Nægter den pågældende eller en med pension efter § 54 på grund af sygdom afskediget, men atter tjenstdygtig tjenestemand at indtræde i sin tidligere stilling eller en anden stilling, hvortil han inden sin afsked havde været pligtig at modtage forflyttelse, bortfalder pensionen. Til oplysning om den af en af de nævnte årsager pensioneredes helbredstilstand er finansministeriet eller den pågældende styrelse berettiget til, så ofte det findes formålstjenligt, dog ikke ud over et tidsrum af 10 år fra afskedigelsen at regne, at kræve sig tilstillet lægeattest (jf § 63), dog uden udgift for den pensionerede. Når denne trods opfordring undlader at fremskaffe en sådan lægeattest, kan pensionens udbetaling standses, indtil det er bevist, at utjenstdygtigheden vedblivende består.

Stk 4 Når der tilbydes en på ventepenge stående tjenestemand en ny stilling, behandles han med hensyn til retten til vedvarende at oppebære ventepenge eller til at få pension efter tilsvarende regler, som ved § 59 er fastsat for den tjenestemand, hvis stilling inddrages.

Stk 5 Såfremt en pensioneret tjenestemand efter 1. juli 1922 ansættes i en med pensionsret forbunden stilling i en kommune, et koncessioneret selskab eller en offentlig virksomhed, for hvilken lønning ikke er fastsat i nærværende lov, behandles han efter reglerne under stk 1. Ved afsked fra den pågældende tjeneste oppebærer han på ny den ham af staten tillagte pension, dog at der i denne fradrages halvdelen af forskellen mellem den samlede almindelige pension efter lov eller vedtægt fra de 2 virksomheder (inkl event særlige tillæg) og det beløb, som tjenestemanden med den sammenlagte tjenestetid ville have oppebåret efter denne lov i forhold til lønningen ved pensioneringen af statstjenesten. På tilsvarende måde forholdes med pensionen til en efter 1. juli 1922 ansat tjenestemand, der oppebærer pension fra en af de nævnte virksomheder og senere pensioneres af staten.

Stk 6 For så vidt i medfør af bestemmelsen i § 42 i lov nr 183 af 20. maj 1933 med senere ændringer en tilskadekomsten tjenestemand som følge af den ham tillagte pension enten slet ikke eller kun

delvis har fået tillagt den erstatning, han ellers ville have været berettiget til efter lovens regler, skal han dog uanset foranstående bestemmelse i tilfælde af senere ansættelse i statens tjeneste eller som ovenfor i stk 5, 1. punktum, anført vedblivende oppebære så stor en del af pensionen, som svarer til den bortfaldne erstatnings livrenteværdi ved afskedigelsen. For så vidt angår den i stk 5, 2. og 3. punktum, omhandlede pensionsberegning, vil, hvad enten ulykkestilfældet er indtrådt i statens eller kommunens tjeneste, den del af pensionen fra stat eller kommune, der beregnet på ovenfor anførte måde træder i stedet for erstatningen, være at betragte som tjenestemanden forlods tillagt, således at beløbet holdes uden for beregningen af den endelige pension.

§ 63

I alle tilfælde, hvor der til oplysning om en tjenstemands eller en pensionists helbredstilstand i henhold til denne lov eller ifølge praksis udkræves lægeattest, er vedkommende styrelse berettiget til at forlange, at sådan skal være udstedt af en embedslæge. Såfremt de tilvejebragte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at bedømme den pågældendes tjenstdygtighed m v, er finansministeriet eller vedkommende styrelse berettiget til at fordre, at han – uden udgift for sig – underkaster sig en sådan særlig undersøgelse (derunder indlæggelse til observation på hospital), som anses for nødvendig i så henseende.

III. Enkepension og børnepension

§ 64

Stk 1 Den, der bliver enke efter en af de i § 49, stk 1, nævnte tjenstemænd, som ved dødsfaldet enten endnu var i tjenesten og havde erhvervet pensionsalder til opnåelse af ordinær pension eller oppebar ventepenge og havde erhvervet pensionsalder, eller var pensioneret, har med de i § 67 anførte undtagelser ret til enkepension.

Stk 2 Enkepensionen beregnes efter tjenstemandens pensionsalder samt på grundlag af hans sidst opnåede løn, jf § 54, stk 1,

således at der af denne indgår følgende procentdele i pensionsberegningen:

af de første 6 000 kr	100 pct
af de følgende beløb over 6 000 kr indtil 12 000 kr ...	95 -
af de følgende beløb over 12 000 kr indtil 18 000 kr ...	80 -
af de følgende beløb over 18 000 kr	55 -

Stk 3 Enkepensionen udgør af den i stk 2 nævnte lønning, der ligger til grund for pensionsberegningen:

når mandens pensionsalder udgjorde

under 7 år	35 pct
fra 7-12 år	38 -
- 12-16 -	41 -
- 16-20 -	44 -
- 20-24 -	47 -
- 24-28 -	50 -
- 28-32 -	53 -
- 32 år og derover	56 -

Det er dog en betingelse for at opnå enkepension beregnet efter mandens pensionsalder på

- 20-24 år, at ægteskabet har bestået i mindst 10 år,
- 24-28 år, at ægteskabet har bestået i mindst 15 år,
- 28-32 år, at ægteskabet har bestået i mindst 20 år,
- 32 år og derover, at ægteskabet har bestået i mindst 25 år.

Stk 4 I tilfælde, hvor en af de i § 49, stk 1, nævnte tjenestemænd er omkommet ved udførelsen af sin tjeneste eller afgået ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten eller har været pensioneret af sådan årsag (jf herved § 57, stk 5 og 6), tilkommer der – uden hensyn til mandens alder og tjenestetid samt ægteskabets varighed – enken den for højeste pensionsalder fastsatte enkepension.

Stk 5 Den, der bliver enke efter en af de i § 49, stk 1, nævnte tjenestemænd uden at være berettiget til enkepension, som følge af at manden ikke havde erhvervet pensionsalder til opnåelse af ordinær pension, er berettiget til et beløb svarende til 2 års løn beregnet på grundlag af tjenestemandens sidst udbetalte lønningsindtægt, jf §§

51, stk 1, 87 og 88. Denne ydelse udbetales enken fra udløbet af efterindtægtsperioden med månedlige beløb, der ikke overstiger den til laveste pensionsalder efter stk 3 svarende enkepension på udbetalingsstidspunktet. Finansministeriet kan tillade, at beløbet udbetales over en kortere periode eller på én gang, såfremt det godtgøres, at hensynet til enkens fremtidige erhvervsvirksomhed gør det fornødent eller i høj grad ønskeligt.

§ 65

Den i § 64 omhandlede enkepension skal i det mindste udgøre 3 500 kr årlig, for så vidt den ikke derved bliver større end halvdel af den lønningsindtægt, som manden sidst oppebar. Er dette tilfældet, bliver enkepensionen at fastsætte lig med nævnte halvdel.

§ 66

Stk 1 Der tilkommer en egenpensionist et tillæg til pensionen på 1 500 kr årlig for hvert barn under 18 år (herunder stedbørn og adoptivbørn), over for hvilket den pågældende har forsørgelsespligt. Tilsvarende børnepensionstillæg ydes til enkepension for de børn (herunder adoptivbørn), overfor hvilke tjenestemanden havde forsørgelsespligt. Børnepensionstillægget udbetales indtil barnets fyldte 18. år, men denne aldersgrænse kan dog med finansministerens godkendelse i det enkelte tilfælde forhøjes indtil det 24. år, når forsørgelsen fortsættes til gennemførelse af en offentlig godkendt uddannelse, og forholdene i øvrigt i særlig grad taler for en dispensation. Egen- eller enkepension kan i forbindelse med de nævnte tillæg ikke overstige $\frac{3}{4}$ af den til grund for pensionens beregning liggende sidste lønningsindtægt, jf § 54, stk 1, 1. punktum, ligesom der kun kan ydes et børnepensionstillæg for hvert barn.

Stk 2 Pensioner af tilsvarende størrelse tilkommer ligeledes en afdød kvindelig tjenstemands børn, for så vidt hun ved dødsfaldet alene havde forældremyndigheden over disse børn, og forældremyndigheden ikke overgår til faderen. Endvidere kan – uden for de nævnte tilfælde – sådanne pensioner tilstås en afdød kvindelig tjenstemands børn, for så vidt faderen ikke er statsansat eller statspensionist og er ude af stand til at forsørge de fælles børn.

§ 67

Stk 1 Uberettigede til enkepension er tjenestemænds enker, hvis ægteskabet er indgået efter mandens 60. år eller på hans dødsleje eller efter, at han var afskediget med pension eller ventepenge, uden at genindtrædelse i statstjenesten har fundet sted.

Stk 2 Såfremt det før eller efter dødsfaldet godtgøres, at manden under sin ansættelse havde gjort sig skyldig i et forhold, der efter § 60 ville have medført pensionsrettens fortabelse, er enken ligeledes uberettiget til enkepension; måtte hans forhold derimod henføres under § 61, bestemmes det ved finanslov eller tillægsbevillingslov, hvorvidt enken skal have pension, og i bekræftende fald af hvilken størrelse.

Stk 3 Retten til enkepension berøres ikke af, at separation har fundet sted.

Stk 4 Når en tjenestemands ægteskab efter at have bestået i mindst 5 år ophæves ved skilsmisse, bevarer den fraskilte hustru sin ret til enkepension, medmindre det i skilsmissevilkårene er fastsat, at der ikke tillægges hende underholdsbidrag, eller der i øvrigt i det enkelte tilfælde måtte være truffet bestemmelse om, at hun ikke skal bevare enkepensionsretten. For så vidt der herefter tilkommer den fraskilte hustru ret til enkepension, optages der i bevillingen eller dommen en udtrykkelig bestemmelse herom. Den trufne afgørelse kan ikke ændres i medfør af § 71 i lov nr 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning. Såfremt det den fraskilte hustru tillagte underholdsbidrag ifølge skilsmissevilkårene måtte være gjort tidsbegrænset, er hun kun berettiget til at oppebære enkepension i det tidsrum, i hvilket hun ville have været berettiget til underholdsbidrag.

Stk 5 Har tjenestemanden indgået nyt ægteskab, og er såvel hans fraskilte hustru som enken berettiget til enkepension, deles denne imellem dem i forhold til det antal påbegyndte år, hvori hver af dem har været gift med tjenestemanden; den enkeltes andel skal i det mindste udgøre $\frac{1}{3}$ af enkepensionen, jf dog bestemmelsen i stk 8.

Stk 6 Den fraskilte hustrus ret til enkepension bortfalder, når hun indgår nyt ægteskab, og indtræder ikke på ny, selv om dette senere ophører ved dødsfald eller skilsmisse.

Stk 7 Efter mandens død er bortfald af pensionsretten for den ene hustru vedkommende ved dødsfald, nyt ægteskab eller på anden måde uden betydning for den anden hustrus pensionsforhold. Er den fraskilte hustrus andel i pensionen begrænset til et bestemt tidsrum, jf stk 4, sidste punktum, indtræder enken dog med ophøret af dette tidsrum i den fraskilte hustrus pensionsandel.

Stk 8 Foranstående regler finder tilsvarende anvendelse, for så vidt tjenestemanden ved sin død efterlader sig flere fraskilte hustruer; i tilfælde, hvor enkepensionen skal deles imellem flere end to berettigede, finder en ligedeling sted.

Stk 9 Såfremt enken allerede ved ægteskabets indgåelse oppebar egenpension, tilfalder hele enkepensionen den eller de fraskilte hustruer.

Stk 10 Såfremt tjenestemanden afskediges uden pension, har den fraskilte hustru, bortset fra det i stk 4, sidste punktum, omhandlede tilfælde, ret til $\frac{1}{3}$ af de ham i henhold til § 50, stk 3, tilkommende pensionsbidrag. Har manden indgået nyt ægteskab, og er også den nye hustru berettiget til ved hans død at oppebære pension efter ham, er den fraskilte hustru dog kun berettiget til en efter reglerne i stk 5 fastsat andel i nævnte tredjedel af pensionsbidragsbeløbet. Er der flere fraskilte hustruer, kommer bestemmelsen i stk 8 til anvendelse.

Stk 11 Så længe den i stk 4 omhandlede afgørelse ikke behørigt anmeldes over for finansministeriet, kan dette med frigørende virkning udbetale pensionen til enken. Endvidere kan i så tilfælde det ved tjenestemandens fratreden uden pension i henold til § 50, stk 3, tilbagebetalte pensionsbidragsbeløb med frigørende virkning udbetales til manden.

Stk 12 Den ret, som efter § 66, stk 1, er tillagt en enke til pensionstillæg for de børn, over for hvilke den afdøde tjenestemand havde forsørgelsespligt, tilkommer også tjenestemandens fraskilte hustru, som har ret til enkepensionen. Er den fraskilte hustru efter reglerne i stk 4 ikke berettiget til enkepension, tillægges der hende for de børn, over for hvilke tjenestemanden havde forsørgelsespligt, en pensionsydelse af den i § 66 fastsatte størrelse, idet dog bestemmelsen i § 68, stk 3, finder tilsvarende anvendelse, for så vidt hun har indgået nyt ægteskab.

§ 68

Stk 1 Enkepension bortfalder:

- a) når enken indgår nyt ægteskab,
- b) når hun uden vedkommende ministers tilladelse modtager tjeneste for en fremmed stat,
- c) når hun i et sammenhængende tidsrum af 3 år ikke har hævet pensionen uden senere at kunne bevise lovlig forhindring,
- d) når det godtgøres, at manden under sin ansættelse havde gjort sig skyldig i et forhold, der ville have medført, at pensionsretten for hans vedkommende var fortabt.

Stk 2 Hvis en enkepension er bortfaldet derved, at enken har indgået nyt ægteskab, er hun berettiget til atter at få den samme pension, når det nye ægteskab ophører ved dødsfald eller skilsmisse. Har også den anden ægtefælle været tjenestemand, tilkommer der dog kun enken én enkepension, nemlig den, der ved beregning viser sig at være størst.

Stk 3 Når enkepension bortfalder eller er bortfaldet på grund af nyt ægteskab, kan pensionstillæg til umyndige børn ifølge bestemmelse af vedkommende minister bevares eller på ny tilstås, når det godtgøres, at de økonomiske forhold i det nye ægteskab er sådanne, at hensynet til børnenes forsvarlige opdragelse gør det fornødent eller i høj grad ønskeligt.

§ 69

Stk 1 Under tilsvarende betingelser som ved § 64, stk 1, bestemt for enker ydes der børnepension på 2 400 kr årlig for hvert fader- og moderløst barn (herunder adoptivbørn) af de i § 49, stk 1, nævnte personer – uanset disses alder og tjenestetid – når de pågældende havde forsørgelsespligt over for børnene. Børnepension udbetales indtil det 18. år, men denne aldersgrænse kan dog med finansministerens godkendelse i det enkelte tilfælde forhøjes indtil det 24. år, når forsørgelsen fortsættes til gennemførelse af en offentlig godkendt uddannelse, og forholdene i øvrigt i særlig grad taler for en dispensation.

Stk 2 Efterlader en af de i § 49, stk 1, nævnte tjenestemænd sig enke, der ikke er berettiget til enkepension, som følge af, at manden ikke havde erhvervet pensionsalder til opnåelse af ordinær pension,

udbetales der – under i øvrigt tilsvarende betingelser, som gælder for udbetaling af børnepensionstillæg til enkepension, jf §§ 66–68 – børnepension på 2 400 kr årlig for hvert barn (herunder adoptivbørn), over for hvilket han havde forsørgelsespligt. Sådant børnepension kan for en tjenestemands efterladte børn tilsammen ikke overstige $\frac{3}{4}$ af hans sidste lønningsindtægt, jf § 54, stk 1, 1. punktum.

IV. Overgangsbestemmelser

§ 70

Enker efter tjenestemænd, der er ansat i pensionsberettigende stilling inden nærværende lovs ikrafttræden, og som ikke havde erhvervet pensionsalder til opnåelse af ordinær egenpension, kan vælge mellem at få udbetalt den i § 64, stk 5, nævnte ydelse, eventuelt i forbindelse med børnepension efter § 69, og laveste ordinære enkepension efter nærværende lov.

§ 71

Stk 1 De tjenestemænd, der ved nærværende lovs ikrafttræden har opnået ret til at søge afsked med pension på grund af alder, kan inden 1 år fra lovens ikrafttræden meddele finansministeriet, at de ønsker ved pensionering til sin tid at blive stillet, som om de var afgået med pension med udgangen af marts måned 1958. I så fald medregnes dog tjenestetid efter 1. april 1958 ved fastsættelsen af pensionskvotienten efter de ældre regler.

Stk 2 Tilsvarende adgang til inden 1 år at vælge at få beregnet pensionen efter de i stk 1 nævnte regler har tjenestemænd, der inden lovens ikrafttræden har fået bevilget afsked med pension på grund af alder eller svagelighed, samt tjenestemænd, der har fået tillagt pension i tiden fra 1. april 1958 indtil lovens ikrafttræden, og enker efter tjenestemænd, der er afgået ved døden i samme tidsrum. Samme ret tilkommer de i § 73 i lov nr 301 af 6. juni 1946 omhandlede personer.

Stk 3 De tjenestemænd, der efter de hidtil gældende regler inden 1 år fra lovens ikrafttræden ville have opnået adgang til at erholde

afsked med pension på grund af alder, kan inden for den nævnte frist af 1 år fra ikrafttrædelsestidspunktet meddele finansministeriet, at de ønsker at bevare adgangen til at erholde afsked med pension på grund af alder fra samme tidspunkt som hidtil med den virkning, at de ved pensionering til sin tid får beregnet pensionen som nævnt i stk 1.

Stk 4 Det er en betingelse for at bringe de forannævnte bestemmelser til anvendelse, at de pågældende og deres eventuelle pensionsberettigede ægtefæller hverken under ansættelsen eller efter pensioneringen oppebærer folkepensionens mindstebeløb, idet de dog såvel i denne henseende som med hensyn til tjenestemandspensionen er undergivet de ændringer, som fremtidigt måtte blive bestemt for de før 1. april 1958 pensionerede tjenestemænd.

§ 72

Stk 1 Bestemmelserne i stk 3-4 og 7-12 i § 71 i lov nr 489 af 12. september 1919 forbliver i kraft.

Stk 2 I det tilfælde, at der er sikret en tjenestemands hustru pligtig enkeforsørgelse i henhold til de før 1. oktober 1919 gældende regler, og ægteskabet opløses fuldstændigt, men således at hustruen i henhold til § 67, stk 4, er berettiget til pension efter manden, forbliver enkeforsørgelsen i kraft og til rådighed i overensstemmelse med lov nr 489 af 12. september 1919 § 71, stk 7-12. Er den fraskilte hustru som følge af reglerne i § 67, stk 4, ikke berettiget til pension, eller mister hun ved indtrædelse i nyt ægteskab denne ret, overgår det sikrede til tjenestemandens fri rådighed, medmindre enkeforsørgelsen helt eller delvis består i overlevelsrente, i hvilket tilfælde det ved bevillingen eller dommen bestemmes, hvorvidt overlevelsrenten skal overgives den fraskilte hustru til fri rådighed.

§ 73

Tjenestemænd, der var samgifte inden 1. juli 1931, bevarer retten til at få deres pensionsforhold ordnet efter bestemmelserne i §§ 58 og 65 i lov nr 126 af 27. juni 1927. Såfremt hustruen afskediges

med pension, må hun afgive erklæring om, hvorvidt hun ønsker sig behandlet efter nærværende overgangsbestemmelse.

B. Bestemmelser for fastansatte arbejdere og håndværkere ved statsbanerne

§ 74

Arbejdere og håndværkere ved statsbanerne, som efter nærmere af finansministeriet fastsatte regler får fast ansættelse og modtager ansættelsesbrev og herved undergives de foranstående for tjenestemænd gældende pensionsbestemmelser, uagtet deres lønning ikke er fastsat i lønningslov til en fast årlig sum, men beregnes uge-, dag- eller timevis eller efter akkord, henføres i pensionsmæssig henseende – også med hensyn til opgørelsen af deres bidrag til dækning af udgifterne ved pensioneringen, jf § 50, stk 2-4 – henholdsvis til 3. og 7. lønningsklasse.

KAPITEL 3

Efterindtægt for tjenestemænds efterladte

§ 75

Stk 1 Ægtefællen efter en tjenestemand, som ikke stod uden for nummer, og som havde lovbestemt adgang til pension af staten eller nød ventepenge, pension eller fast understøttelse for tjenestetid, er berettiget til i 3 måneder efter ægtefællens død at oppebære som efterindtægt månedlig $\frac{1}{12}$ af henholdsvis sidste tjenesteindtægt, ventepenge, pension eller understøttelse. Såfremt ægtefælle ikke efterlades, tilfalder samme ret tjenestemandens uforsørgede børn under 18 år, forudsat at disse ved dødsfaldet var undergivet den pågældendes forældremyndighed. Hvis tjenestemanden afgår ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten, og dødsfaldet indtræffer som umiddelbar følge af tilskadekomsten, vil den foran hjemlede adgang til efterindtægt omfatte et tidsrum af 12 måneder efter dødsfaldet.

Stk 2 For så vidt der med den afdødes stilling var forbundet tjenestebolig, har de til efterindtægt berettigede endvidere inden for et tidsrum af 3 måneder ret til at blive boende i boligen på de for tjenestemanden fastsatte vilkår. Kontorlokaler og andre til tjenstlig brug bestemte lokaler skal dog straks fraflyttes, ligesom det efter omstændighederne kan pålægges de efterladte at stille i det mindste ét beboelsesværelse til rådighed for den, som skal beklæde stillingen efter den afdøde.

Stk 3 Efterindtægt tilkommer ikke en fraskilt hustru, selv om hun efter reglerne i § 67 er berettiget til pension, men retten til denne indtræder straks fra den 1. i måneden efter mandens død.

Stk 4 For så vidt tjenestemanden efterlader sig børn under 18 år, som i henhold til stk 1, 2. pkt, ikke er berettigede til efterindtægt, kommer den dem i henhold til § 69 tilkommende børnepension til udbetaling straks fra den 1. i måneden efter tjenestemandens død.

§ 76

Stk 1 Hvis tjenestemandens efterladte ægtefælle dør inden udløbet af de 3 måneder, i hvilke den pågældende er berettiget til at nyde efterindtægt i henhold til denne lov, indtræder efterladte, uforsørgede børn under 18 år i retten til efterindtægt.

Stk 2 Når en enke, som oppebærer enkepension eller understøttelse fra staten, dør og efterlader sig uforsørgede børn under 18 år, har disse ret til i 3 måneder efter moderens død at oppebære månedlig $\frac{1}{12}$ af hendes pension (med børnepensionstillæg) eller understøttelse.

Stk 3 Når tiden for den afdøde enkes efterindtægt udløber, indtræder de efterladte, uforsørgede børn under 18 år i enkens ret til pension, dog således at retten til efterindtægt og pension tilsammen kun tilkommer børnene i fulde 3 måneder efter moderens død.

§ 77

Hvis et uforsørged barn fylder 18 år eller afgår ved døden inden udløbet af efterindtægtsperioden, tilfalder dets part de øvrige til efterindtægt berettigede.

§ 78

I de tilfælde, hvor pensionen til fader- og moderløse børn er større, end efterindtægten ville blive, træder børnepensionen i efterindtægts sted.

§ 79

Stk 1 Til tjenesteindtægt henregnes hele den fra statstjenesten (være sig fra en eller flere styrelsesgrene) hidrørende varige indtægt, hvad enten den er pensionsberettigende eller ikke, så som lønning, naturalydelse (f eks brugen af tjenestejord, tjenestebolig og brændsel) eller erstatning for sådanne ydelser, bestillingstillæg, personlige tillæg, stedtillæg, hjælp til bolig, faste årlige honorarer, akkordoverskud og deslige. – Derimod henregnes ikke til tjenesteindtægten vederlag én gang for alle, belønninger, straffeandele, sygehjælp og lignende understøttelser, ej heller repræsentationstillæg, kontorholdsgodtgørelse, befordringsgodtgørelse, flyttegodtgørelse, time-, dag- og natpenge, kørepenge, uniform eller uniformsgodtgørelse eller andre ydelser, hvis særlige bestemmelse ikke er at give tjenestemanden en indtægt.

Stk 2 Ved efterindtægts udbetaling fradrages de forskellige mere eller mindre varige indeholdelser, der – hvis tjenestemanden havde levet – ville være blevet fradraget i hans løn til dækning af afdrag på lønningsforskud eller gæld (jf § 34), som ikke dækkes på anden måde, enkeforsørgelsespræmier, pensionsbidrag og deslige.

§ 80

Stk 1 For de i § 74 nævnte arbejdere og håndværkere opgøres den pågældendes tjenesteindtægt under hensyn til vedkommendes normale indtægt i et helt år, beregnet på grundlag af den på dødsdagen gældende dag- eller timeløn med tillæg af hans faktisk oppebårne yderligere indtægt, hidrørende fra akkordoverskud, vederlag for overtidsarbejde og deslige i det sidste år, i hvilket han har udført tjeneste.

Stk 2 For tjenestemænd, der foruden den faste løn har haft uvisse indtægter, opgøres tjenesteindtægten ved til den pågældendes faste

årsløn på dødsfaldets tid at lægge de hans stilling tilfaldne uvisse indtægter i det sidste år før hans død, for så vidt de ikke har været bestemte til dækning af stillingens kontorudgifter eller deslige (jf § 79, stk 1).

§ 81

Ved uforsørgede børn forstås i dette kapitel alle børn (herunder også stedbørn og adoptivbørn), over for hvem tjenestemanden, henholdsvis tjenestemandens efterladte ægtefælle, ifølge lovgivningens almindelige regler ved sin død havde forsørgelsespligten.

§ 82

Efterindtægt udbetales månedlig forud, og begyndelsestidspunktet for udredelsen er dagen efter den sidste dag eller periode (uge, måned), for hvilken der er eller bliver udbetalt lønning, ventepenge, pension eller understøttelse. Hvis en i tjenesten afdød tjenestemand ikke ved dødsfaldet oppebar lønning, udredes dog efterindtægten fra dagen efter dødsfaldet.

§ 83

De i dette kapitel fastsatte regler gælder også for efterladte efter ikke-tjenestemænd, der har lovbestemt adgang til pension, og kan af finansministeren gøres anvendelig på efterladte efter sådanne ikke-tjenestemænd, som ifølge bevillingspraksis har adgang til fast understøttelse for tjenestetid.

KAPITEL 4

Lønningsklasserne

§ 84

De i lov om normering og klassificering af statstjenestemandsstillinger nævnte tjenestemandsgupper og tjenestemænd henføres til følgende lønningsklasser:

1. lønningsklasse:

- a. Lønning 6 300 kr årlig.
- b. Lønning 7 290 kr årlig, stigende efter 2 år til 7 590 kr og derefter hvert 2. år med 150 kr indtil 8 790 kr.
- c. Lønning 8 460 kr årlig, stigende efter 2 år til 8 790 kr og derefter hvert 2. år med 180 kr indtil 10 230 kr.
- d. Lønning 9 450 kr årlig, stigende efter 2 år til 9 840 kr og derefter hvert 2. år med 210 kr indtil 11 520 kr.

2. lønningsklasse:

Lønning 7 500 kr årlig, stigende hvert 2. år med 540 kr indtil 8 580 kr og derefter hvert 2. år med 600 kr indtil 12 780 kr.

3. lønningsklasse:

Lønning 10 440 kr årlig, stigende efter 2 år til 10 860 kr og derefter hvert 2. år med 240 kr indtil 12 780 kr.

4. lønningsklasse:

Lønning 9 000 kr årlig, stigende hvert 2. år med 480 kr indtil 12 840 kr.

5. lønningsklasse:

Lønning 10 500 kr årlig, stigende hvert 2. år med 480 kr indtil 11 460 kr og derefter hvert 3. år med 600 kr indtil 13 260 kr.

6. lønningsklasse:

Lønning 10 740 kr årlig, stigende hvert 2. år med 300 kr indtil 12 240 kr og derefter hvert 2. år med 420 kr indtil 13 920 kr.

7. lønningsklasse:

Lønning 12 120 kr årlig, stigende hvert 2. år med 360 kr indtil 13 920 kr.

8. lønningsklasse:

Lønning 10 440 kr årlig, stigende hvert 2. år med 900 kr indtil 14 040 kr.

9. lønningsklasse:

Lønning 10 440 kr årlig, stigende efter 2 år til 11 040 kr og derefter hvert 2. år med 660 kr indtil 15 000 kr.

10. lønningsklasse:

Lønning 13 200 kr årlig, stigende hvert 2. år med 360 kr indtil 13 920 kr og derefter hvert 2. år med 600 kr indtil 15 120 kr.

11. lønningsklasse:

Lønning 11 040 kr årlig, stigende hvert 2. år med 420 kr indtil 15 240 kr.

12. lønningsklasse:

Lønning 13 680 kr årlig, stigende hvert 2. år med 600 kr indtil 16 080 kr.

13. lønningsklasse:

Lønning 12 300 kr årlig, stigende hvert 3. år med 960 kr indtil 16 140 kr.

14. lønningsklasse:

Lønning 12 780 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 080 kr indtil 18 180 kr.

15. lønningsklasse:

Lønning 14 940 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 080 kr indtil 18 180 kr.

16. lønningsklasse:

Lønning 15 900 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 200 kr indtil 18 300 kr.

17. lønningsklasse:

Lønning 15 000 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 020 kr indtil 20 100 kr.

18. lønningsklasse:

Lønning 17 820 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 440 kr indtil 20 700 kr.

19. lønningsklasse:

Lønning 15 000 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 500 kr indtil 21 000 kr.

De til nærværende lønningsklasse henførte tjenestemænd oprykkes,

såfremt deres tjenstlige forhold i enhver henseende har været tilfredsstillende, til 24. lønningsklasse fra det tidspunkt, da de i tre år har oppebåret slutløn i nærværende lønningsklasse.

20. lønningsklasse:

Lønning 18 300 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 200 kr indtil 21 900 kr.

21. lønningsklasse:

Lønning 19 800 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 380 kr indtil 23 940 kr.

22. lønningsklasse:

Lønning 20 400 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 500 kr indtil 24 900 kr.

23. lønningsklasse:

Lønning 21 300 kr årlig, stigende hvert 3. år med 2 400 kr indtil 26 100 kr.

24. lønningsklasse:

Lønning 22 500 kr årlig, stigende hvert 3. år med 1 500 kr indtil 27 000 kr.

25. lønningsklasse:

Lønning 25 800 kr årlig, stigende hvert 3. år med 2 100 kr indtil 30 000 kr.

26. lønningsklasse:

Lønning 29 700 kr årlig, stigende efter 3 år til 32 100 kr.

27. lønningsklasse:

Lønning 33 000 kr årlig, stigende efter 3 år til 35 100 kr.

28. lønningsklasse:

Lønning 36 000 kr årlig, stigende efter 3 år til 39 000 kr.

29. lønningsklasse:

Lønning 42 600 kr årlig.

30. lønningsklasse:

Lønning 48 000 kr årlig.

KAPITEL 5

**Regulering af lønninger, pensioner og ventepenge
samt bestillingstillæg og honorarer**

§ 85

Stk 1 Efter foranstaltning af indenrigsministeren indhentes der til brug for det statistiske departement af kommunalbestyrelserne i København, Frederiksberg, Gentofte, samtligte købstadkommuner og mindst hundrede landkommuner med større bymæssige bebyggelser for den første uge i hver af månederne januar, april, juli og oktober oplysninger om de i kommunen gældende detailpriser på de almindeligste fødevarer, brændsels- og belysningsmidler. Oplysningerne afgives af kommunalbestyrelserne på dertil indrettede formularer til det statistiske departement senest den 15. i hver af de forannævnte måneder. Desuden indhentes oplysninger vedrørende huslejen for beboelseslejligheder, om priserne på de almindeligste beklædningsgenstande, om personlige skatter og kontingenter samt andre oplysninger, der er nødvendige for beregning af et detailpristal.

Stk 2 De indhentede oplysninger om varepriserne i de enkelte kommuner offentliggøres af det statistiske departement.

Stk 3 På grundlag af de indhentede oplysninger om varepriser m v og med priserne i juli 1914 som basis udarbejder det statistiske departement for hver af de i stk 1 nævnte måneder et detailpristal. For varer, hvis priser er underkastede væsentlige svingninger af sæsonmæssig karakter, anvendes sæsonudjævnede priser.

Stk 4 Beregningen af detailpristallet skal være tilendebragt senest den 20. i måneden efter prisoplysningernes indhentelse, jf stk 1.

§ 86

Det i § 85 nævnte pristal for månederne januar og juli, jf dog § 3 i lov nr 162 af 14. juni 1957, benyttes ved dyrtidsreguleringen af tjenestemandslønningerne for det næstfølgende halvår, 1. april–30. september og 1. oktober–31. marts.

§ 87

For hver 6 points, pristallet stiger ud over 430 eller falder under 435 forhøjes eller nedsættes de i § 84 nævnte begyndelseslønninger med eventuelle alderstillæg og pensionsgivende tillæg med følgende beløb:

Lønning i henhold til § 84 kr	kr	Lønning i henhold til § 84 kr	kr
indtil 1 499	12	20 500–21 499	252
1 500– 2 499	24	21 500–22 499	264
2 500– 3 499	36	22 500–23 499	276
3 500– 4 499	48	23 500–24 499	288
4 500– 5 499	60	24 500–25 499	300
5 500– 6 499	72	25 500–26 499	312
6 500– 7 499	84	26 500–27 499	324
7 500– 8 499	96	27 500–28 499	336
8 500– 9 499	108	28 500–29 499	348
9 500–10 499	120	29 500–30 499	360
10 500–11 499	132	30 500–31 499	372
11 500–12 499	144	31 500–32 499	384
12 500–13 499	156	32 500–33 499	396
13 500–14 499	168	33 500–34 499	408
14 500–15 499	180	34 500–35 499	420
15 500–16 499	192	35 500–36 499	432
16 500–17 499	204	36 500–37 499	444
17 500–18 499	216	37 500–38 499	456
18 500–19 499	228	38 500 og derover	468
19 500–20 499	240		

§ 88

Stk 1 De i § 84 nævnte begyndelseslønninger med eventuelle alderstillæg og pensionsgivende tillæg kan endvidere med hjemmel på bevillingslov for nærmere fastsatte perioder ad gangen – første gang fra 1. oktober 1961 – forhøjes eller nedsættes med én eller flere portioner af følgende størrelse:

Lønning i henhold til § 84 kr	En portion overenskomst tillæg kr	Lønning i henhold til § 84 kr	En portion overenskomst tillæg kr
indtil 5 099	12	25 500–28 899	96
5 100– 8 499	24	28 900–32 299	108
8 500–11 899	36	32 300–35 699	120
11 900–15 299	48	35 700–39 099	132
15 300–18 699	60	39 100–42 499	144
18 700–22 099	72	42 500–45 899	156
22 100–25 499	84	45 900 og derover	168

Stk 2. Finansministeren indkalder med passende varsel tjenestemændenes centralorganisationer til forhandling om eventuel regulering af lønningerne i henhold til stk 1.

§ 89

Pension eller ventepenge, der ydes i henhold til denne lov, forhøjes eller nedsættes efter bestemmelserne i §§ 87 og 88, idet pensionen (ventepenge) træder i stedet for den i § 84 nævnte lønning ved beregningen af forhøjelsen eller nedsættelsen.

§ 90

Til bestillingstillæg og de på finansloven opførte honorarer ydes et tillæg på 110 pct af grundbeløbet. Dette procenttillæg forhøjes eller nedsættes med 5 pct for hver 12 points detailpristallet stiger ud over 430 eller falder under 435 points.

§ 91

I de tilfælde, hvor der ved denne lovs ikrafttræden oppebæres tillæg til honorarer m v i henhold til § 97, stk 2, i lov nr 301 af 6. juni 1946, jf § 92, stk 3, i lov nr 98 af 31. marts 1931 og § 93 i lov nr 126 af 27. juni 1927, ydes der, indtil andet ved lov fastsættes, et tillæg, der udgør 183 pct af honorarbeløbet og forhøjes eller nedsættes med 3 pct for hver 6 points, pristallet stiger udover 430 eller falder under 435.

§ 92

KAPITEL 6

Stedstillæg

§ 93

Stk 1 Der ydes enhver af statens tjenestemænd, der har tjenestested i en af de af § 94, stk 2, omfattede købstæder m v, et ikke-pensionsgivende tillæg, der benævnes stedstillæg og udbetales månedlig forud sammen med lønnen.

Stk 2 Stedstillægget beregnes efter det sted, hvor den pågældende tjenestemand gør tjeneste den 1. i den måned, for hvilken tillægget udbetales. Tjenestemænd, der ikke har fast tjenestested, oppebærer stedstillæg efter det sted, hvor de bor.

§ 94

Stk 1 Stedstillægget udgør:

Stats a:	948 kr	årlig.
- b:	600	- - .
- c:	420	- - .
- d:	300	- - .

Stk 2 Under sats a henhører hovedstaden (Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner) samt følgende af hovedstadens omegnskommuner: Brøndbyvester-Brøndbyøster, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Herstedvester-Herstedøster, Hvidovre, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Søllerød og Tårnby.

Under sats b henhører de store købstæder samt de i henhold til § 96 dermed i klasse stillede by- og landkommuner eller dele af sådanne.

Under sats c henhører de mellemstore købstæder samt de i henhold til § 96 dermed i klasse stillede by- og landkommuner eller dele af sådanne.

Under sats d henhører alle de øvrige købstæder samt de i henhold til § 96 dermed i klasse stillede by- og landkommuner eller dele af sådanne.

§ 95

Finansministeren kan, efter at sagen har været forelagt lønningsrådet fastslå, at forstadsbebyggelser i henseende til stedtillæg sidestilles med den pågældende købstad.

§ 96

Stk 1 For finansårene 1958-59—1960-61 fastsætter finansministeren efter indstilling fra lønningsrådet, hvilke købstæder m v der vil være at henføre under stedtillægssatserne b, c og d.

Stk 2 Ved bevilling på finansloven kan der derefter, første gang på finansloven for finansåret 1961-62 og derpå hvert 3. år, foretages forskydninger mellem de hidtil på satserne b, c og d klassificerede købstæder m v. Samtidig kan hidtil ikke opførte by- og landkommuner eller dele af sådanne optages i stedtillægsklasserne b, c og d eller hidtil opførte by- og landkommuner eller dele af sådanne — men ikke købstæder — udgå af disse.

Stk 3 Klassificeringen sker efter indstilling af lønningsrådet og efter dettes skøn over de foreliggende oplysninger om udgifter til kommunale skatter, husleje samt over sådanne ganske særlige forhold for levevilkårene, der måtte kunne begrunde en forandring.

2. del

Ydelser til tjenestemændene uden for den faste lønning

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

§ 97

Befordringsgodtgørelse

Stk 1 Befordringsgodtgørelse kan enten ydes efter regning eller med faste beløb, som dog ikke må overstige, hvad der må antages virkelig at medgå til befordringsudgifter i tjenstligt øjemed.

Stk 2 Efter udtalelse fra lønningsrådet fastsætter finansministeren takster for tjenestemænds benyttelse af egen befordring på tjensterejser.

§ 98

*Time- og dagpenge på tjensterejser
og ved udstationering*

Stk 1 Under tjensterejser eller udstationering, der bevirker, at tjenstemanden må fjerne sig mere end 4 km fra tjenstestedet, ydes time- og dagpenge, derunder nattillæg. Dog ydes der i almindelighed ikke time- og dagpenge inden for samme kommune, for hovedstadens vedkommende således, at København, Frederiksberg og Hellerup regnes som en enhed. Såfremt rejsen eller udstationeringen sker til et sted, der ikke ligger over 4 km fra tjenstestedet, men som ikke er landfast med dette, kan der efter styrelsens skøn for fraværelse over 4 timer ydes time- eller dagpenge.

Stk 2 Tjenstestedet er, hvor ikke andet er fastsat, det tjenstemanden anviste arbejdssted (jernbanestation, postkontor, toldsted osv), således at grænsen 4 km beregnes herfra. Er der tildelt en tjenstemand et bestemt distrikt som dagligt arbejdsfelt, regnes dette ifølge nærmere af vedkommende minister efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet fastsatte regler som tjenstestedet; når der i et sådant distrikt kræves overnatning ude, kan der dog tilstås time- og dagpenge.

Stk 3 Dagpenge regnes for hvert døgn (24 timer), som den pågældendes fraværelse varer. For overskydende del af døgn eller for fraværelse, der ikke varer 24 timer, beregnes timepenge pr påbegyndt time, dog ikke ud over dagpenge for et døgn. Tiden for afrejse fra og ankomst til tjenstestedet skal, når rejse foretages med jernbane, skib eller anden offentlig regelmæssig befordring, regnes efter pågældende befordrings planmæssige afgangs- og virkelige ankomsttid.

Stk 4 Nattillæg ydes for overnatning uden for vedkommende tjenstested, når der ikke af styrelsen stilles soverum til rådighed for den pågældende tjenstemand. Ved soverum forstås værelse med seng (sovesofa el lign) og sengeklæder eller tilsvarende soveplads i tog

eller skib. Et værelse med flere senge m m kan samtidig benyttes af flere tjenestemænd og bevarer dog for hver enkelts vedkommende karakteren af et til hans rådighed stillet soverum. Sidstnævnte regel finder dog ikke anvendelse på en udstationeret tjenestemand for så vidt angår det faste udstationeringssted.

Stk 5 Sætserne for time- og dagpenge m v for de forskellige grupper af tjenestemænd fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet. Beløbene skal fastsættes således, at de ikke overstiger de merudgifter, som fraværelse fra tjenestestedet må forudsættes nødvendigt at påføre tjenestemanden. Tjenestemænd i de øverste ledende stillinger kan efter eget valg en gang for alle oppebære time- og dagpenge efter højeste gruppe eller godtgørelse efter regning. For tjenesterejser i udlandet kan time- og dagpenge forhøjes med indtil 100 pct, eller godtgørelse efter regning kan tilstås. Regler om de enkelte tjenestestillingers henførelse til de forskellige grupper samt eventuelt fornødne særregler for pågældende styrelsesgren fastsættes af vedkommende minister efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet; for de i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger i 2. del, afdeling 1, nævnte tjenestemænd fastsættes reglerne af finansministeren.

Stk 6 Under udstationering i indlandet nedsættes dagpengene efter regler givet af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet. Ved udstationering kan der ikke beregnes godtgørelse som for tjenesterejse for den tid, der medgår til at komme til og fra udstationeringsstedet, da denne tid henregnes under udstationeringen. Ved rejse fra et udstationeringssted til et andet betragtes opholdet på første sted som forsat, indtil det dér påbegyndte døgn (24 timer) er udløbet. Når en tjenestemand under udstationering foretager tjenesterejser, kan han, såfremt fulde dagpenge oppebæres, intet yderligere oppebære herfor; i modsat fald ydes der ham som tillæg til de nedsatte dagpenge de for tjenesterejser sædvanlige timepenge, dog således at han i alt for hvert påbegyndt rejsedøgn i det højeste oppebærer fulde dagpenge med eller uden nattillæg; har en udstationeret tjenestemand, der oppebærer nedsatte dagpenge, under tjenesterejse fra udstationeringsstedet overnattet uden for dette, tillægges der ham, såfremt han på udstationeringsstedet har løbende udgifter til logi

m v, et yderligere beløb pr døgn svarende til nattillægget i nedsatte dagpenge. Tjenestemænd, hvis hovedvirksomhed foregår på rejse som inspektionshavende el lign, oppebærer under udstationering for hele perioden fulde dagpenge med tillæg for rejsedage af $\frac{1}{3}$ af timepengenes, henholdsvis dagpengenes, beløb. Under udstationering kan der undtagelsesvis tilstås orlov, men såfremt en kortere orlov tilstås, ydes der også time- og dagpenge under denne; det samme gælder på syge- og fridage.

Stk 7 I ganske særlige tilfælde, hvor tjenesten er af den beskaffenhed, at det vil virke uhensigtsmæssigt at yde time- og dagpenge efter foranstående regler, kan disse ydelser erstattes af en godtgørelse i lighed med den i § 113 hjemlede.

Stk 8 Til tjenestemænd, der foretager rejser på bestemte strækninger under vilkår svarende til de i § 109, stk 1, omhandlede, ydes der kørepenge i stedet for time- og dagpenge.

Stk 9 Såfremt en tjenestemand udstationeres til steder, hvor staten yder pågældende tjenestemandsgupper logi og kostforplejning, oppebærer han disse ydelser på de derfor gældende almindelige vilkår, og der tilkommer ham da ikke time- eller dagpenge under opholdet på vedkommende sted.

Stk 10 Når en tjenestemand arbejder ude og der efter foranstående bestemmelser ikke tilkommer ham time- og dagpenge, kan der i særlige tilfælde ifølge regler givet af vedkommende minister efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet tilstås ham et mindre vederlag pr dag.

§ 99

Flyttegodtgørelse

Stk 1 Forflyttes en tjenestemand til et andet opholdssted, kan der tilstås ham godtgørelse af befodringsudgifter for egen person og husstand samt af dokumenterede fragtudgifter til jernbanetransport (eventuelt skibstransport) af bohavet, jf dog stk 2. Herudover kan der til bestridelse af de øvrige med bohavets flytning forbundne udgifter til gifte mandlige tjenestemænd ydes et beløb, der til enhver tid fastsættes af finansministeren som en procentdel af den af tjenestemanden umiddelbart før forflyttelsen (forfremmelsen) oppebårne årlige lønning, jf §§ 84, 87 og 88, med tillæg af det for det tidligere og

det nye opholdssted fastsatte årlige stedstillæg. Tilsvarende gælder andre tjenestemænd, såfremt de pågældende har hjemmeværende børn under 18 år eller over 40 år – for gifte kvindelige tjenestemænd jf dog nedenfor. Såfremt tjenestemandens rimelige flytteudgifter ikke herved kan dækkes, kan efter finansministerens nærmere bestemmelse udgifterne til bohavets flytning godtgøres efter regning. Til tjenestemænd, der ikke opfylder betingelserne for at opnå den foranævnte procentgodtgørelse, ydes på tilsvarende måde godtgørelse efter regning, idet gifte kvindelige tjenestemænd dog altid vil kunne opnå halv procentgodtgørelse. Til gifte kvindelige tjenestemænd ydes de samlede godtgørelser kun med halvdelen. Såfremt flytteudgiften står i misforhold til den efter foranstående regler fastsatte godtgørelse, kan flyttegodtgørelsen nedsættes.

Stk 2 Sker forflyttelsen efter ansøgning og uden at være forbundet med forfremmelse, vil der ved beregningen af de i stk 1 omhandlede godtgørelser bortset fra befodringsudgifter for egen person og husstand være at fradrage $\frac{1}{6}$. Samme regel gælder for forflytninger samtidig med en tjenestemandens tilbagekomst fra militærtjeneste, eller efter at han har stået uden for nummer eller har været på ventepenge eller ved forflytninger som disciplinær straf. Det nævnte fradrag foretages dog ikke for gifte tjenestemænd, der forflyttes samtidig med hjemsendelsen fra pligtig militærtjeneste.

Stk 3 For så vidt forflyttelsen skyldes forfremmelse, kan der udover de i stk 1 omhandlede ydelser til gifte mandlige tjenestemænd samt til andre tjenestemænd, såfremt de sidstnævnte har hjemmeværende børn under 18 år – for gifte kvindelige tjenestemænd jf dog nedenfor – tilstås en godtgørelse på 2 pct af den umiddelbart før forflyttelsen (forfremmelsen) oppebårne årlige lønning, jf §§ 84, 87 og 88. Til andre tjenestemænd, herunder gifte kvindelige tjenestemænd, kan der tilstås en godtgørelse på 1 pct af det omhandlede lønningsbeløb, jf dog stk 5. Godtgørelsen ydes ikke til ugifte under 25 år. Endvidere kan der tilstås godtgørelse for eventuelt huslejetab, dog ikke over 20 pct af lønningen, jf §§ 84, 87 og 88, for vedkommende tidsrum, eller for udgifter foranlediget ved dobbelt husførelse, dog højst $\frac{3}{4}$ af dagpengene for udstationering for vedkommende lønningsklasse og i alt ikke over 20 pct af et års lønning, jf §§ 84, 87

og 88. Godtgørelsen for huslejetab beregnes altid, som om lejemålet var indgået med sædvanligt opsigelsesvarsel, selv om lejemålet er indgået for længere tidsrum. Finansministeren er dog bemyndiget til i særlige tilfælde at foretage afvigelser fra disse begrænsninger.

Stk 4 Sker forflyttelsen uansøgt og uden at være forbundet med forfremmelse, kan der, bortset fra de i stk 2, 2. punktum, omhandlede tilfælde, ydes de i stk 3 nævnte godtgørelser, dog således at den i nævnte stykke omhandlede procentgodtgørelse i stedet for henholdsvis 2 eller 1 pct fastsættes til 6 eller 3 pct, og at der til ugifte tjenestemænd under 25 år kan ydes en godtgørelse på 1 pct. Er meddelelse om uansøgt forflyttelse uden forfremmelse ikke givet tjenestemanden med 3 måneders varsel, kan der – bortset fra de i stk 2, 2. pkt, omhandlede tilfælde – til tjenestemænd, der opfylder betingelserne for at oppebære godtgørelse for dobbelt husførelse, i stedet for denne godtgørelse udbetales den pågældende sædvanlig udstationeringsgodtgørelse i tiden fra forflyttelsen og indtil 3 måneder efter varslets meddelelse. Har styrelsen af tjenstlige grunde været afskåret fra at give tjenestemanden det nævnte varsel, kan dette nedsættes, og det tidsrum, i hvilket den pågældende kan oppebære udstationeringsgodtgørelse i stedet for godtgørelse for dobbelt husførelse, nedsættes da tilsvarende.

Stk 5 Er samlevende ægtefæller begge tjenestemænd, kan hver kun oppebære halvdelen af den i stk 1, jf stk 2, omhandlede godtgørelse, beregnet efter den højeste lønning. Den i stk 3, 1. punktum, jf stk 4, hjemlede godtgørelse kan de tilsammen kun oppebære med 2, henholdsvis 6, pct af den højstlønnedes lønning, jf §§ 84, 87 og 88. Samgifte tjenestemænd kan ikke oppebære godtgørelse for dobbelt husførelse.

Stk 6 Flyttegodtgørelse vil ikke kunne tilstås, hvis der er forløbet mindre end 3 år siden den sidste med flyttegodtgørelse forbundne forflyttelse. Uansøgt forflyttelse, der ikke sker samtidig med vedkommendes forfremmelse, afskærer ikke fra godtgørelse for fremtidig forflyttelse. I tilfælde af uansøgt forflyttelse eller forfremmelse kan der altid ydes godtgørelse uden hensyn til tidligere flyttegodtgørelser. Finansministeren er dog bemyndiget til i særlige tilfælde at foretage afvigelser fra den forannævnte begrænsning.

Stk 7 Såfremt en tjenestemand, uden at forflyttelse foreligger, må indflytte i eller udflytte af en anvist tjenestebolig, kan der tilstås ham en godtgørelse i overensstemmelse med foranstående regler.

Stk 8 Når en tjenestemand ved sin afgang med pension (ventepenge) eller enken efter en tjenestemand efter dennes død skal fraflytte en tjenestebolig, kan der tilstås en godtgørelse svarende til 35 pct af det ifølge § 36, stk 4, fastsatte normale årlige boligfradrag; sådan godtgørelse kan dog ikke oppebæres samtidig med fribefordring for personer og bohaver på statsbanerne.

Stk 9 De nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af de i nærværende paragraf omhandlede regler fastsættes af den enkelte styrelse efter forud indhentet godkendelse af finansministeren.

Stk 10 Reglerne i nærværende paragraf kan efter finansministerens nærmere bestemmelse bringes til anvendelse på elever, medhjælpere, jf § 5, stk 1, og månedslønnede aspiranter, jf § 5, stk 2.

Stk 11 Foranstående regler kan bringes til anvendelse, når tjenestemænd i folkeskolen eller folkekirken ansættes som tjenestemænd under staten.

§ 100

Vederlag for overarbejde og tjeneste på mistede fridage

Når der for tjenestemænd er fastsat en vis højeste tjenestetid, kan der efter nærmere af vedkommende minister givne regler tilstås særligt vederlag for arbejde, der udføres uden for den således fastsatte tjenestetid (overarbejdspenge), dog at forudsætningen for sådan ydelse er, at overskridelsen af tjenesten ikke unddrager sig kontrol. Lignende godtgørelse kan på samme måde tilstås for arbejde, udført på de for tjenestemanden fastsatte fridage.

§ 101

Natpenge

Stk 1 Natpenge ydes til tjenestemænd, der efter speciel, udtrykkelig ordre fra en foresat eller ifølge en af en overordnet fastsat tjenestefordeling udfører tjeneste, som falder inden for tiden 21-6, jf dog

stk 3. Natpenge ydes dog ikke til tjenestemænd, der har kostforplejning, udkommandotillæg, eller som har honorar for det i nattimer udførte arbejde.

Stk 2 Natpengenes størrelse pr time og nærmere regler for udbetalingen fastsættes af finansministeren efter udtalelse fra lønningrådet og for de særlige reglers vedkommende efter forhandling med pågældende minister.

Stk 3 For særlige nattjenester fastsættes der i stedet for natpenge efter stk 1 ved finanslovbevilling bestillingstillæg, der ikke må overstige 450 kr årlig. Sådant bestillingstillæg kan også ydes til tjenestemænd med kostforplejning, når de i en fuld kalendermåned forretter nattjeneste, men bestillingstillægget til kostforplejede tjenestemænd må ikke overstige 300 kr årlig. Bestillingstillægget bortfalder, når vedkommende tjenestemand har været midlertidig fraværende fra nattjenesten i over 3 måneder. Inden for arbejdsområder, hvor bestillingstillæg er fastsat for nattjenester, kan der for afløsningstjeneste og nattjeneste i øvrigt ikke ydes natpenge efter stk 1, men alene afløsningshonorar, der pr nat udgør en tredjededel af det for den enkelte tjeneste fastsatte årlige bestillingstillæg.

Tjenestemænd med kostforplejning erholder for afløsning og nattjeneste i øvrigt pr nat en tredjededel af det for den enkelte tjeneste fastsatte årlige vederlag, således som dette beregnes for tjenestemænd med kostforplejning.

§ 102

Fejltællingsgodtgørelse

Til tjenestemænd, der har et pengeansvar under vilkår, som efter tjenestens art særlig udsætter dem for at lide tab, kan der efter bevilling på finansloven gives en fejltællingsgodtgørelse.

§ 103

Sygepleje

Stk 1

Stk 2 Personel i statens skibe eller luftfartøjer har under fraværelse fra hjemstedet ret til fri lægebehandling, medicin og eventuelt hospitalsophold;

§ 104

Vederlag til medlemmer af kommissioner, nævn m m

Stk 1 Efter pågældende ministers nærmere bestemmelse i det enkelte tilfælde kan der som erstatning for udgifter og vederlag for arbejde tillægges formanden og sekretæren for samt medlemmer af kommissioner, nævn, råd, administrative udvalg o lign diæter pr mødedag, hvortil for udenbys boende medlemmer kommer en godtgørelse pr møde- og rejsedag for fraværelse fra hjemsted. Udgifter til befordring i anledning af sådanne hverv godtgøres efter regning.

Stk 2 Størrelsen af diæterne pr mødedag samt godtgørelsen for fraværelse fra hjemstedet fastsættes på finansloven efter indstilling fra finansministeren. Det fastsættes af finansministeren, i hvilke tilfælde der for møder i København skal ydes diæter efter taksten for udenbys medlemmer. Medlemmer af folketinget betragtes i henseende til diæter for kommissionsmøder i København som bosat i København. Dette gælder dog ikke ved deltagelse i kommissionsmøder på dage, hvor der ikke afholdes møde i folketinget.

Stk 3 Udover diæter kan der i overensstemmelse med § 42 ydes særligt vederlag en gang for alle for sekretærarbejde samt i særlige tilfælde efter bevilling på finansloven for andet særligt arbejde i kommissionen. For virksomhed i varige nævn, råd m v kan der efter særlig bevilling ydes formanden, sekretæren og eventuelt tillige medlemmerne honorar i stedet for det i medfør af stk 2 fastsatte diætbeløb. Dersom virksomheden i en kommission, et udvalg m v er tilrettelagt således, at arbejdet hovedsagelig udføres uden for møderne som forberedelse til disse, kan der i stedet for mødedagsdiæter efter stk 2, ydes vederlag m v efter særlige regler, som fastsættes af pågældende minister, efter at sagen har været forelagt lønningsrådet.

§ 105

Hjemmel til andre ydelser

Ud over de i nærværende lov hjemlede ydelser må ingen tjenestemand oppebære nogen ydelse ud over den faste lønning med stedtillæg for det ham pålagte arbejde eller i anledning af samme uden

særlig lovhjemmel, der, for så vidt den gives ved finanslov, skal fremgå af lovens tekst, og, når den oppebæres i mere end et finansår, skal være således hjemlet for hvert finansår.

KAPITEL 2

Særlige bestemmelser

§§ 106–108

**Vedrørende statsbanerne, post- og telegrafvæsenet
samt toldvæsenet**

§ 109

Kørepenge og sejlpenge

Stk 1 Til lokomotivførere, elektroførere, motorførere, lokomotivfyrbødere, togførere, jernbanepakmestre, togbetjente og kedelpassende stationsbetjente samt dem, der virker som sådanne, gives der kørepenge for fraværelse fra hjemstedet i anledning af tjeneste i tog, færger eller skibe. Ligeledes ydes der til andre tjenestemænd, der foretager rejser på bestemte strækninger under vilkår svarende til de for ovennævnte tjenestemænd gældende, i stedet for time- og dagpenge kørepenge efter nærværende paragraf.

Stk 2 Kørepenge fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet til beløb, der for tjenestemænd, som oppebærer laveste timepenge, omtrent udgør $\frac{2}{3}$ af timepengene, jf § 98; for tjenestemænd, der oppebærer de nærmest højere timepenge, forhøjes det nævnte kørepengebeløb med 25 pct og for de øvrige tjenestemænd med 50 pct. Ved fastsættelse af timebeløbet for kørepenge forhøjes brøkøre på $\frac{1}{2}$ og derover til hel øre, medens brøkøre derunder bortkastes.

Stk 3 Hvor styrelsen ikke stiller lokale til natophold til rådighed, tilstås der en godtgørelse herfor svarende til det til dagpengene ydede nattillæg.

Stk 4 For ture, der medfører ophold i udlandet, kan kørepenge og eventuel godtgørelse for natophold efter ministerens bestemmelse forhøjes med indtil 25 pct.

Stk 5 Til færge- og skibspersonale ydes der i stedet for kørepenge sejlpenge, der fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet og nedsættes eller forhøjes efter tilsvarende forhold som time- og dagpenge.

Stk 6 Når nogen af de i nærværende paragraf nævnte tjenestemænd er midlertidigt udstationeret, oppebærer han de for sådanne tilfælde fastsatte time- og dagpenge og tillige for ture fra udstationsstedet $\frac{2}{3}$ af kørepengene eller sejlpengene og eventuelt $\frac{2}{3}$ af den særlige godtgørelse for natophold.

Stk 7 Såfremt nogen af de her nævnte tjenestemænd – uden at være udstationeret – midlertidigt udfører tjeneste, som giver længere ophold på steder, hvor personalet fra vedkommende tjenestested normalt ikke har noget sådant, eller som giver længere kørsel uden for det område, inden for hvilket personalet fra vedkommende tjenestested normalt forretter tjeneste, kan der af styrelsen efter nærmere af denne fastsatte regler ydes time- og dagpenge i stedet for kørepenge, henholdsvis sejlpenge. Det samme gælder i tilfælde, hvor en fraværelse fra hjemstedet uforudset forlænges uforholdsmæssigt.

Stk 8 Lokomotivpersonale, der udfører rangering med egentlig rangeringsmaskine eller med rangertraktor på hjemstedet, oppebærer herfor en godtgørelse svarende til halvdelen af de til enhver tid gældende kørepenge. Tilsvarende godtgørelse ydes under samme betingelser til stationspersonale.

Stk 9 Stationspersonale, som på stationspladser el lign direkte deltager i eller leder rangertjeneste, oppebærer herfor en godtgørelse for hver dag, hvor denne tjeneste udgør mindst 6 timer; godtgørelsens størrelse fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet.

Stk 10 De i stk 8 og 9 omhandlede godtgørelser kan ikke ydes samtidig. Der ydes alene den af godtgørelserne, som efter tjenestens art vil give det største beløb.

Stk 11 Til remisearbejdere, der forretter tjeneste som lokomotivfyrbødere, ydes der et tillæg på 1 kr 55 øre pr dag, hvor sådan tjene-

ste udføres, samt kørepenge med tillæg af 10 øre pr time, opgjort efter de for lokomotivfyrbødere gældende regler, når lokomotivfyrbødertjenesten udføres under kørsel. Til remisearbejdere, der forretter tjeneste ved pasning af lokomotiver til togforvarmning, ydes et tillæg på 1 kr 55 øre pr dag, hvor sådan tjeneste har en varighed af over 2 timer.

§ 110

Stk 1 For fuldstændig pasning af ledvogterposter og jernbaneekspeditionssteder af ringe omfang – eventuelt under medvirkning af en af statsbanerne godkendt person – kan der efter ministerens nærmere bestemmelse ydes tjenestemænd et mindre ikke-pensionsgivende tillæg til lønnen.

Stk 2 Ved finanslovbevilling kan der tillægges de lokale chefer på statsbanernes ekspeditionssteder, godsekspeditioner og godskontorer bestillingstillæg for bestridelse af privatbaneforretninger samt chefer på ekspeditionssteder bestillingstillæg som postekspeditører på stationer, hvor statsbanerne ved overenskomst har taget henholdsvis den lokale privatbaneekspedition eller postforretningerne i entreprise.

Stk 3-4

§ 111

Stk 1 Gebyrer for udfyldning af blanketter, for udstedelse af kvitteringer, for bogføring af debiterede fragtbeløb og telegramgebyrer, rabatbeløb for stykvis salg af blanketter og frigørelsesmidler samt lignende sportler og gebyrer tilfalder fremtidig statskassen.

Stk 2 For de tjenestemænd, som før ikrafttræden af lov nr 489 af 12. september 1919 oppebar indtægter af den i 1. stykke omhandlede art, har det sit forblivende ved nævnte lovs § 1300, stk 2.

§§ 112-118

3. del

Overgangsbestemmelser

§ 119

Stk 1 For tjenestemænd, der er ansat før nærværende lovs ikrafttræden, og aspiranter, der ved lovens ikrafttræden har udstået mindst 2 års aspiranttjeneste efter det fyldte 19. år, fastsættes lønningsancienniteten i de i § 84 anførte lønningsklasser, hvortil deres stilling i medfør af bestemmelserne i lov om normering og klassificering af stats-tjenestemandstillinger henføres, efter følgende regler:

Forsørgere, jf kapitel 5 i lov nr 301 af 6. juni 1946:

I 1., 3. og 6.-25. lønningsklasse indplaceres de pågældende tjenestemænd på det løntrin, som i den nye lønningsklasse ligger nærmest over deres bruttoløn (hvortil medregnes grundløn samt eventuelle alderstillæg, almindeligt pensionsgivende tillæg, reguleringstillæg, tillæg i henhold til lov nr 125 af 25. maj 1956 samt eventuelle personlige pensionsgivende tillæg, bortset fra sådanne, der er ydet i henhold til de til § 28 svarende regler i tidligere love) umiddelbart før nærværende lovs ikrafttræden med tillæg af 20 pct af den pensionsgivende lønning; for tjenestemænd med mere end seks års anciennitet i den hidtidige lønningsklasse – i lønningsklasser med femårige alderstillæg: med mere end 5 års anciennitet – fastsættes tillægget til 24 pct af den pensionsgivende lønning. – I 19. og 24. lønningsklasse sker indplacering dog på grundlag af lønningsanciennitet til og med 18 år i lønningsklasser, der henføres til en af de nævnte nye lønningsklasser, såfremt de pågældende tjenestemænd herved indplaceres på et højere løntrin end efter den foranstående regel. For så vidt angår tjenestemænd med grundløn under 5 700 kr i de hidtidige lønningsklasser, er det dog en betingelse for indplacering i 24. lønningsklasse, at forudsætningerne for oprykning fra 19. til 24. lønningsklasse, jf § 84, opfyldes.

I 2., 4. og 5. lønningsklasse sker indplacering på det løntrin, som i den nye skala ligger nærmest over vedkommende tjenestemænds bruttoløn (hvortil medregnes grundløn samt eventuelle alderstillæg, almindeligt pensionsgivende tillæg, reguleringstillæg, tillæg i henhold

til lov nr 125 af 25. maj 1956 samt eventuelle personlige pensionsgivende tillæg, bortset fra sådanne, der er ydet i henhold til de til § 28 svarende regler i tidligere love) umiddelbart før lovens ikrafttræden.

I 26., 27. og 28. lønningsklasse sker indplaceringen på grundlag af vedkommende tjenestemænds anciennitet i den hidtidige lønningsklasse.

Ikke-forsørgere over 30 år indplaceres på samme løntrin som forsørgere i samme lønningsklasse og med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere mellem 27 og 30 år indplaceres et løntrin lavere end forsørgere i samme lønningsklasse og med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere mellem 25 og 27 år indplaceres to løntrin lavere end forsørgere i samme lønningsklasse og med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere under 25 år indplaceres på det løntrin, som ligger nærmest over deres bruttoløn, opgjort som ovenfor anført.

Ikke-forsørgere i 9. lønningsklasse indplaceres dog således:

Ikke-forsørgere over 30 år indplaceres ét løntrin lavere end forsørgere i 9. lønningsklasse med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere mellem 27 og 30 år indplaceres to løntrin lavere end forsørgere i 9. lønningsklasse med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere mellem 25 og 27 år indplaceres tre løntrin lavere end forsørgere i 9. lønningsklasse med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere under 25 år indplaceres på det løntrin, som ligger nærmest over deres bruttoløn, opgjort som ovenfor anført.

Den lavestlønnede af samgifte tjenestemænd indplaceres i samtlige nye lønningsklasser efter samme regler som ikke-forsørgere.

Ikke-forsørgere under 30 år, der indplaceres efter foranstående regler, henføres ved det fyldte 30. år til det løntrin, på hvilket ikke-forsørgere over 30 år i samme lønningsklasse og med samme anciennitet indplaceredes ved lovens ikrafttræden.

Stk 2 Andre aspiranter end de i stk 1, 1. punktum, omhandlede indplaceres på første løntrin i vedkommende lønningsklasse i nærværende lov, medmindre tjenestemænd på begyndelsesløn med samme forsørgerstatus indplaceres på tredje eller højere trin; i så fald sker indplacering ét trin lavere end de pågældende tjenestemænd.

Stk 3 Efter indplaceringen i ny lønningsklasse opnås første alders-

tillæg senest på det tidspunkt, da alderstillæg ville være opnået i den hidtidige lønningsklasse.

Såfremt tjenestemænd på forskellige løntrin i den hidtidige lønningsklasse efter foranstående regler overføres til samme løntrin i den nye lønningsklasse, kan kun de tjenestemænd, der er placeret på det højeste af de pågældende løntrin i den hidtidige lønningsklasse, opnå alderstillæg efter foranstående regel. De øvrige tjenestemænd opnår første alderstillæg efter de almindelige frister herfor i nærværende lov.

Stk 4 Ingen aspiranter og tjenestemænd med mindre end 10 års tjenestealder kan ved indplaceringen efter foranstående regler opnå en øjeblikkelig fremgang i den udbetalte løn (bortset fra stedtillægget) på mere end 15 pct af den nettoløn (eksklusive stedtillæg), som tilkommer dem efter nærværende lov. Den udbetalte løn forhøjes med halvdelen af et eventuelt overskydende beløb pr 1. april 1959 og halvdelen pr 1. april 1960.

For tjenestemænd, der ved nærværende lovs ikrafttræden er ikke-forsørgere, men som inden 1. april 1960 ved anvendelse af reglerne i kap 5 i lov nr 301 af 6. juni 1946 ville blive anset som forsørgere eller dermed ligestillede, forhøjes den udbetalte løn med hele det eventuelle overskydende beløb fra den 1. i måneden efter den stedfundne ændring i deres forsørgerforhold.

Den udbetalte løn til personer, der tjenestemandsansættes inden 1. april 1960, kan ikke overstige den løn, som efter dette stykke kommer til udbetaling til tjenestemænd på samme løntrin og med samme forsørgerstatus.

Stk 5 Såfremt nettolønnen (inkl stedtillæg) ved indplaceringen bliver mindre end den senest udbetalte løn (inkl stedtillæg) ydes der et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg til udligning af lønnedgangen. Det personlige tillæg bortfalder helt eller delvis ved opnåelse af alderstillæg eller højere lønning.

Stk 6 Tjenestemænd, som ved lovens ikrafttræden forfremmes til højere stilling, eller hvis stilling oprykkes til højere lønningsklasse, indplaceres efter foranstående regler i den hidtidige stillings nye lønningsklasse, hvorefter indplacering i den højere lønningsklasse sker under anvendelse af nærværende lovs § 27, stk 1-5.

Stk 7 Tjenestemænd, der ved anvendelse af foranstående regler indplaceres på et løntrin, som er lavere end det, hvortil tjenestemænd henføres ved tilsvarende udnævnelse (fra samme løntrin i samme lønningsklasse) efter lovens ikrafttræden, kan efter finansministerens bestemmelse indplaceres på et højere løntrin.

Stk 8 Finansministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler for indplacering af tjenestemænd og tjenestemandsgupper, der ud over den for vedkommende lønningsklasse fastsatte løn efter hidtidige lønningslove med hjemmel på bevillingslov oppebar særlige tillæg, som bortfalder ved nærværende lovs ikrafttræden.

Stk 9 Finansministeren har den endelige afgørelse af, hvorvidt reglerne i stk 1 eller stk 6 finder anvendelse ved indplaceringen af de enkelte tjenestemænd eller grupper af tjenestemænd, samt - i de tilfælde, hvor stk 6 bringes til anvendelse - om der foreligger forfremmelse eller oprykning til højere lønningsklasse, således at spørgsmål herom ikke kan indbringes for domstolene.

§ 120

Stk 1 Finansministeren bemyndiges til at lade personlige tillæg, som er tilstået i henhold til de til § 28 svarende regler i de tidligere love, bestå, uanset den ved denne lov indtrædende lønstigning. Tilsvarende gælder personlige tillæg, som er ydet i henhold til § 831, stk 4 og 6-8, i lov nr 98 af 31. marts 1931.

Stk 2 Finansministeren bemyndiges til efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet at tilstå tjenestemænd i 2. lønningsklasse, der allerede ved lovens ikrafttræden opfylder betingelserne for ansættelse i 9. lønningsklasse, et personligt, ikke-pensionsgivende tillæg. Ved senere ansættelse i en stilling i 9. lønningsklasse finder reglerne i § 27 ikke anvendelse, men de pågældende tjenestemænd indplaceres efter reglerne i § 119 på grundlag af vedkommendes løn ved lovens ikrafttræden, og fra samme tidspunkt medregnes ancienniteten.

§ 121

Den tjenestemand, der ved nærværende lovs ikrafttræden havde kongelig udnævnelse i en stilling, til hvilken udnævnelse ikke fremtidig foretages af kongen, bevarer sin kongelige udnævnelse, så længe han forbliver i samme stilling. Ved ansættelse i en anden stilling,

§ 122

der ikke er forbundet med kongelig udnævnelse, betragtes den tidligere kongelige udnævnelse som bortfaldet samtidig med den nye ansættelse.

Stk 1 Personer, der oppebærer pension eller ventepenge i henhold til de før 1. april 1958 inden for staten gældende lønnings- og pensionslove, får i finansåret 1958-59 beregnet pensionen (ventepenge) efter de hidtil gældende regler, således at der i det nævnte finansår udbetales de pågældende reguleringstillæg i henhold til kapitel 5 i lov nr 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd med senere ændringer samt midlertidigt og særligt tillæg med de i lov nr 125 af 25. maj 1956 for finansåret 1957-58 gældende satser. For en pensionist, der er omfattet af bestemmelsen i § 93, stk 2, i tjenestemandsløven af 1946, beregnes reguleringstillæg m v, som om også ægtefællen oppebar lønning eller pension efter de hidtil gældende regler.

Stk 2 Til de i rigsdagsbeslutning af 4. april 1928 om valget af statsrevisorer og disses virksomhed, jf rigsdagsbeslutning af 4. marts 1947, omhandlede lønninger ydes i finansåret 1958-59 midlertidigt tillæg med den i lov nr 125 af 25. maj 1956 § 4, stk 2, for finansåret 1957-58 gældende sats. Ændringer heri kan ske ved beslutning af folketinget.

§ 123

§ 124

Ved nærværende lovs ikrafttræden ophæves lov nr 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd med de sig dertil sluttende senere love med undtagelse af de bestemmelser, som udtrykkeligt opretholdes ved nærværende lov og ved lov om normering og klassificering af stats-tjenestemandstillinger.

§ 125

Stk 1 Denne lov træder i kraft straks.

Stk 2 De i denne lov indeholdte lønningsregler og dermed sam-
hørende bestemmelser har virkning fra 1. april 1958 at regne for tjenestemænd m fl, der var ansat den nævnte dato, og fra ansættel-
sestidspunktet for tjenestemænd m fl, der er ansat efter nævnte dato,
men før lovens ikrafttræden.

Uddrag

af

**lov (nr 5) af 7. juni 1958 om normering og
klassificering af statstjenestemandstillinger**

1. del

§ 1

De i nærværende lov omhandlede tjenestemandstillinger, jf § 1 i lov om lønninger og pensioner m v til statens tjenestemænd, normeres som nedenfor anført for de enkelte styrelser, idet de i § 84 i nævnte lov angivne lønningsklasser finder anvendelse ved klassificeringen.

2. del

Afdeling 14

a) Statsbanerne

§ 116

De ved statsbanerne ansatte tjenestemænd placeres og normeres således:

I lønningsklasse

- 2: Kontorassistenter af 2. grad
- 3: Portører og overportører

Togbetjente
 Portnere
 Kontorbetjente
 Overchauffører
 Banenæstformænd
 Banearbejdere og banebetjente
 Brobetjente
 Banevogtere
 Signalnæstformænd (disse stillinger nedlægges efterhånden ved indtrædende ledighed)
 Signalarbejdere og signalbetjente
 Magasinarbejdere
 Remisearbejdere
 Vognopsynsmænd
 Matroser og overmatroser
 Skibsfyrbødere og overskibsfyrbødere

Stillingsbetegnelserne overportør, banebetjent, signalbetjent, overmatros og overskibsfyrbøder opnås samtidig med slutløn i lønningsklassen, dog at de tjenestemænd, der ved denne lovs ikrafttræden har opnået en af nævnte stillingsbetegnelser, bevarer denne uden hensyn til deres anciennitet i lønningsklassen. Endvidere bevarer de ved lovens ikrafttræden ansatte magasinpassere, magasinæstformænd og stationsbetjente deres hidtidige stillingsbetegnelser, for sidstnævntes vedkommende indtil de ved opnåelse af slutløn erhverver stillingsbetegnelsen overportør.

Der tillægges togbetjente, banenæstformænd og signalnæstformænd et bestillingstillæg på 150 kr årlig.

- 7: Trafikekspedienter (500)
 Rangerformænd og pakhusformænd (496)
 Jernbanepakmestre (350; disse stillinger nedlægges efterhånden ved indtrædende ledighed)
 Baneformænd (273; indtil ledighed indtræder i 1 hidtil til 10. lønningsklasse hørende stilling, er antallet midlertidigt tilsvarende lavere)

Banehåndværkerformænd (4)
 Banehåndværkere
 Signalformænd (23; indtil ledighed indtræder i 2 hidtil til 7. lønningsklasse hørende stillinger er antallet midlertidigt tilsvarende højere)
 Signalmontører
 Signalnæstformænd (6; disse stillinger nedlægges ved ledighed og erstattes med signalmontørstillinger)
 Broformænd (6)
 Motorførere (21; disse stillinger nedlægges efterhånden ved indtrædende ledighed)
 Lokomotivfyrbødere
 Remiseformænd (30)
 Overkontorbetjente (6)
 Billetrykkere
 Bådsmænd (9)

De ved denne lovs ikrafttræden ansatte overbanehåndværkere og oversignalmontører bevarer deres hidtidige stillingsbetegnelser.

- 8: Trafikassistenter
 Radiotelegrafister
 Fyrassistenten (stillingen nedlægges ved ledighed)
 Ansættelse som trafikassistent er betinget af 2 års tjeneste som trafikmedhjælper.
 Trafikassistenter, hvis tjenstlige forhold i enhver henseende har været tilfredsstillende, udnævnes til overtrafikassistenter i 15. lønningsklasse fra det tidspunkt, da de i 3 år har været aflønnet med slutløn i nærværende lønningsklasse. For de ved denne lovs ikrafttræden ansatte trafikassistenter sker udnævnelse til overtrafikassistent under samme betingelse som anført i 1. punktum dog i alle tilfælde fra det tidspunkt, da de pågældende i 11 år har været ansat som trafikassistent.
 Forfremmelse til overtrafikassistent fra et tidligere tidspunkt end anført foran kan kun ske under særlige omstændigheder.
- 9: Tegnere
 Kontorassistenter af 1. grad (212)

10: Stationsmestre (152; indtil ledighed indtræder i 3 hidtil til 18. lønningsklasse, i 5 hidtil til 15. lønningsklasse samt i 15 hidtil til 12. lønningsklasse hørende stillinger, er antallet midlertidigt tilsvarende lavere)

Rangermestre og pakhusmestre (111)

Togførere

Antallet af togførere i denne og 12. lønningsklasse fastsættes til i alt 696. Togførere i 10. lønningsklasse oprykkes til 12. lønningsklasse fra det tidspunkt, da de i 2 år har været aflønnet med slutløn i 10. lønningsklasse. For de ved denne lovs ikrafttræden ansatte togførere og jernbanepakmestre kan oprykning til 12. lønningsklasse dog tidligst ske til følgende tidspunkter:

Indtil 31. marts 1961 efter 6 års ansættelse som togfører.

Fra 1. april 1961 og indtil 31. marts 1964 efter 8 års ansættelse som togfører.

Fra 1. april 1964 efter 10 års ansættelse som togfører.

Overbaneformænd (34; indtil ledighed indtræder i 2 hidtil til 12. lønningsklasse hørende stillinger, er antallet midlertidigt tilsvarende lavere, og indtil ledighed indtræder i 1 hidtil til 10. lønningsklasse hørende stilling, er antallet midlertidigt tilsvarende højere)

Banehåndværkerformænd (2)

Oversignalformænd (22; indtil ledighed indtræder i 1 hidtil til 12. lønningsklasse hørende stilling, er antallet midlertidigt tilsvarende lavere)

Mekanikere (14)

Plantører (2)

Brofogeder (2)

Elektroførere (55)

Remiseformænd (13)

Formand i billettrykkeriet (1)

12: Stationsmestre (74; indtil ledighed indtræder i 15 hidtil til 12. lønningsklasse hørende stillinger, er antallet midlertidigt tilsvarende højere, og indtil ledighed indtræder i 1 hidtil til 18.

lønningsklasse samt i 23 hidtil til 15. lønningsklasse hørende stillinger, er antallet midlertidigt tilsvarende lavere)

Rangermestre og pakhusmestre (54)

Togførere

Overbaneformænd (16; indtil ledighed indtræder i 2 hidtil til 12. lønningsklasse hørende stillinger, er antallet midlertidigt tilsvarende højere)

Oversignalformænd (12; indtil ledighed indtræder i 1 hidtil til 12. lønningsklasse hørende stilling, er antallet midlertidigt tilsvarende højere)

Overmekanikere (3)

Lokomotivførere (1270)

Elektroførere (40)

Remiseformænd (3)

Lystrykker (1)

Konstruktører (30)

15: Stationsforstandere (0; indtil ledighed indtræder i 28 hidtil til 15. lønningsklasse hørende stillinger, er antallet midlertidigt tilsvarende højere)

Godsekspeditører (5; indtil ledighed indtræder i 1 hidtil til 18. lønningsklasse hørende stilling, er antallet midlertidigt tilsvarende lavere)

Overtrafikassistenter

Styrmænd (117)

Maskinmestre (123)

Ingeniører og konstruktører (79)

Værkmestre (35)

Tavlemestre (1)

Vognmestre (33)

Lokomotivmestre (17)

Lokomotivinstruktører (6)

Depotledere i elektrokontrollen (5)

Lokomotivførere (270)

Tegnere (20)

Bygningsforvalteren

Overkontorassistenter (12)

Banearkitekter (9)
 Forstinspektør (1)
 Skibsførere (41)
 Skibsmaskinmestre (48)
 Inspektionsmaskinmester (1)
 Ingeniører, overkonstruktører, overbanemestre og oversignal-
 mestre (18)

Der tillægges skibsførerne hver et bestillingstillæg på 360 kr årlig. Endvidere tillægges der 5 skibsførere (faste førere ved statsbanernes større færger og skibe) hver et bestillingstillæg på 480 kr årlig samt den skibsfører, der tillige er overfartsleder ved Helsingør-Hälsingborg overfarten, et bestillingstillæg på 360 kr årlig.

Der tillægges 8 skibsmaskinmestre (faste mestre ved statsbanernes største færger og skibe) hver et bestillingstillæg på 720 kr årlig samt 5 skibsmaskinmestre (faste mestre ved statsbanernes større færger og skibe) hver et bestillingstillæg på 480 kr årlig. Der tillægges den skibsmaskinmester, der gør tjeneste som dispositionsmaskinmester ved Gedser-Grossenbrode og Gedser-Warnemünde overfarterne et bestillingstillæg på 240 kr årlig, samt inspektionsmaskinmesteren et bestillingstillæg på 360 kr årlig.

24: Ekspeditionssekretærer i generaldirektoratet

25: Kontorchefer (2)
 Trafikinspektører (12)
 Stationsforstandere (16)
 Godsekspeditorer (1)
 Afdelingsingeniører (31)
 Sektionsingeniører (13)
 Afdelingsarkitekter (2)
 Forstinspektør (1)
 Skibsførere (8)

26: Kontorchefer (13)
 Trafikinspektører (5)
 Stationsforstandere (10)

Afdelingsingeniører (25)
 Sektionsingeniører (20)
 Afdelingsarkitekter (2)
 Laboratorieforstanderen
 Skibsinspektøren
 Skibsmaskininspektøren
 Overfartsleder ved Storebæltsoverfarten (1)
 Der tillægges trafikinspektøren ved 4. trafiksektion, Fredericia, et bestillingstillæg på 360 kr årlig.

27: Overtrafikinspektører (2)
 Overingeniører (3)
 Overbancingeniører (2)
 Oversignalingeniører (2)
 Overmaskiningeniører (2)
 Overarkitekten
 Værkstedschefer (2)
 Søfartschefen
 Rutebilchefen

Der tillægges overingeniøren ved baneanlæggene, værkstedscheferne og søfartschefen hver et bestillingstillæg på 1 800 kr årlig.

28: Distriktschefer (2)
 Der tillægges hver af distriktscheferne et bestillingstillæg på 2 400 kr årlig.

29: Afdelingschefer (6)
 Der tillægges 5 afdelingschefer hver et bestillingstillæg på 3 000 kr årlig.

30: Generaldirektøren
 Der tillægges generaldirektøren et bestillingstillæg på 7 200 kr årlig.

§ 117

Der tillægges værkstedsarbejdere samt remisehåndværkere, der overgår til stillingen som magasinarbejder, portner eller kontorbetjent, tjenestealder i henseende til lønning i 3. lønningsklasse fra det

tidspunkt, de pågældende er blevet fast ansat som værkstedsarbejder eller remisehåndværker.

§ 118

Fast ansatte håndværkere og arbejdere ved statsbanerne undergives alle i lov om lønninger og pensioner m v til statens tjenestemænd fastsatte almindelige bestemmelser for statstjenestemænd med undtagelse af lønningsbestemmelser og bestemmelsen i § 30. Endvidere undergives de de for tjenestemænd gældende pensionsbestemmelser (jf nævnte lovs § 74) samt bestemmelserne om efterindtægt. Der tilstilles de pågældende ansættelsesbrev (jf nævnte lovs § 7). Deres lønninger fastsættes af styrelsen, de fornødne bevillinger optages på finansloven.

§ 119

For de i § 118 omhandlede håndværkere og arbejdere, der overgår i tjenestemandstillinger under statsbanerne som værkfører, tavlemester, vognfører, lokomotivfører, magasinarbejder, portner eller kontorbetjent, kan der bortses fra den i lov om lønninger og pensioner m v til statens tjenestemænd, § 6, stk 5, nævnte aspirant-tjeneste, dersom vedkommende har været ansat på de i § 118 nævnte vilkår i mindst 4 år, for så vidt overgangen skyldes tilskadekomst i tjenesten i mindst 2 år.

Rettelsesblad VI til „Uddrag af lønningslov 1958“

I lov om lønninger m v til statens tjenestemænd foretages med virkning fra 1. april 1963 følgende ved lov nr 113 af 30. marts 1963 gennemførte ændringer:

I § 31 indsættes efter stk 1 som nyt stk:

„Finansministeren kan tillade, at udbetaling finder sted indtil 6 søgnedage før den i stk 1 anførte forfaldsdag. Dør eller afskediges tjenestemanden i tidsrummet mellem udbetalingen og forfaldsdagen, kan det udbetalte beløb kræves tilbagebetalt.“

I § 54, stk 2, tilføjes:

„Ved overgang fra pensionsberettigende tjenestemandstilling i folkekirken, folkeskolen, Københavns kommunale skolevæsen eller fra en stilling, hvortil er knyttet pensionsret i en statsunderstøttet pensionskasse eller pensionsfond, til statstjenestemandstilling sker der ingen ændring i de under den tidligere ansættelse gældende vilkår med hensyn til nedsettelse af pensionen eller forhøjelse af pensionsbidrag som følge af indræden i pensionskassen eller pensionsfonden efter det fyldte 32. år.“

I § 109, stk 1, foretages følgende ændringer:

„motorførere“ slettes, og efter „lokomotivfyrbødere“ indføres: „lokomotivmedhjælper.“

I § 109, stk 9, tilføjes følgende:

„Til stationspersonale i 3. lønningsklasse, som leder rangerhold bestående af mindst 2 mand (fraregnet føreren af den anvendte trækraft), forhøjes godtgørelsen med 100 pct.“

I samme lov foretages følgende ved lov nr 224 af 31. maj 1963 gennemførte ændringer:

§ 86 affattes således:

„§ 86 Reguleringspristallet for januar og juli måneder benyttes ved dyrtidsreguleringen af lønninger, pensioner og ventepenge samt bestillingstillæg og de på finansloven opførte honorarer for tidsrummet henholdsvis 1. april—30. september og 1. oktober—31. marts.“

§ 87 affattes således:

„§ 87 For hver fulde 3 points' udsving i reguleringspristallet ud

over 100 forhøjes eller nedsættes lønningerne med 3 pct. Eventuelle overskydende points henstår til næste regulering.

Stk 2 Til lønningerne henregnes ved regulering i medfør af stk 1:

1. Den i § 84 nævnte lønning.
2. Pensionsgivende, personlige tillæg.
3. Overenskomstillæg.
4. Det den 1. april 1963 gældende dyrtidstillæg til lønstørrelserne under 1 og 2.

Stk 3 Uafhængigt af bestemmelserne i stk 1 forhøjes lønningerne som opgjort i stk 2 med 1 pct med virkning fra 1. oktober 1963.“

§ 90 affattes således:

„§ 90 Til bestillingstillæg og de på finansloven opførte honorarer ydes et tillæg på 140 pct af grundbeløbet.

Stk 2 For hver fulde tre points' udsving i reguleringspristallet ud over 100 forhøjes eller nedsættes det i stk 1 anførte procenttillæg med 7,2. Eventuelle overskydende points henstår til næste regulering.

Stk 3 Uafhængigt af bestemmelserne i stk 2 forhøjes procenttillægget med virkning fra 1. oktober 1963 med 2,4.“

§ 91 ophæves.

I samme lov foretages ligeledes med virkning fra 1. april 1963 følgende ved lov nr 75 af 13. marts 1963 gennemførte ændringer:

I § 88 ændres	kr		kr
„indtil 5099	12	til: „indtil 5099	24
5100— 8499	24	5100— 8499	36
8500—11899	36	8500—15299	48“
11900—15299	48“		

I § 89 tilføjes som nyt punktum:

„For pensioner og ventepenge under 11900 kr fastsættes størrelsen af en portion overenskomstillæg i henhold til § 88 dog således:

Pension (ventepenge)	
kr	kr
indtil 5099	18
5100— 8499	30
8500—11899	36“

I samme lov foretages ligeledes med virkning fra 1. april 1963 følgende ved lov nr 83 af 16. marts 1963 gennemførte ændring:

§ 85 ophæves.

Bilag til „Uddrag af lønningslov 1958“

Lov nr 83 af 16. marts 1963 om beregning af et reguleringspristal

§ 1 På grundlag af oplysninger om detailpriser på varer og tjenesteydelser og husleje af boliger beregner det statistiske departement et prisindeks, betegnet reguleringspristallet, der har januar 1963 = 100.

Stk 2 Reguleringspristallet anvendes ved pristalsreguleringer, hvor sådanne er fastsat ved lov.

§ 2 Det statistiske departement indhenter til dette formål oplysninger om detailpriserne for et udvalg af varer og tjenesteydelser i den første uge af månederne januar, april, juli og oktober.

Stk 2 For nærmere af det statistiske departement angivne varer, herunder almindelige fødevarer, tilvejebringes prisoplysninger fra et udvalg af kommuner, hvis kommunalbestyrelser tilvejebringer de nødvendige oplysninger ved henvendelse til handlende m m. Kommunalbestyrelserne er pligtige at afgive de ønskede oplysninger senest den 12. i de nævnte måneder. De i øvrigt fornødne oplysninger om detailpriser på varer og tjenesteydelser tilvejebringes af det statistiske departement ved henvendelse til handlende m m.

Stk 3 For varer, hvis priser efter det statistiske departements skøn er underkastet væsentlige svingninger af sæsonmæssig karakter, anvendes sæsonudjævnedes priser.

Stk 4 De fra kommunerne indhentede prisoplysninger offentliggøres af det statistiske departement.

§ 3 I de priser, der indgår i reguleringspristallet, foretager det statistiske departement så vidt muligt fradrag for de skatter (herunder afgifter), som i henhold til den på det pågældende tidspunkt gældende lovgivning erlægges ved fremstilling, salg eller brug her i landet af de pågældende varer og tjenesteydelser. Såfremt skatten erlægges på grundlag af værdien ved salg fra fremstillings-, indførsels- eller mellemhandelsvirksomheder, kan fradraget ansættes i detailprisen efter de regler, der ifølge den pågældende lov eller i henhold til denne finder anvendelse ved beregning af skatten, hvor skatten erlægges af en virksomhed, der sælger direkte til forbruger. Endvidere foretages så vidt muligt fradrag for told i priserne for vin, kaffe og te.

Stk 2 Såfremt der af det offentlige ydes tilskud til en almindelig nedsættelse af prisen på en vare eller tjenesteydelse, der indgår i reguleringspristallet, og tilskud ydes eller kan beregnes med et beløb pr enhed af varen, tillægges dette beløb ved prisberegningen.

Stk 3 For de ved lov fastsatte hjemmemarkedsafgifter på landbrugsvarer foretages ikke fradrag i medfør af stk 1.

§ 4 Husleje indregnes i reguleringspristallet på grundlag af oplysninger indhentet fra et udvalg af lejere af beboelseslejligheder eller ejere af udlejningsejendomme.

§ 5 Enhver, der i henhold til bestemmelserne i § 2, stk 2, afkræves oplysninger om detailpriser for varer m v, er pligtig at afgive disse oplysninger. I tilfælde, hvor oplysninger begæres afgivet skriftligt, skal dette ske inden den af kommunalbestyrelsen, henholdsvis det statistiske departement, fastsatte tidsfrist.

Stk 2 Såvel lejere af beboelseslejligheder som ejere af udlejningsejendomme, der helt eller delvis anvendes til beboelse, skal på begæring af det statistiske departement inden for en angiven tidsfrist meddele de efter departementets skøn fornødne oplysninger til beregning af huslejeindekset.

Stk 3 Den, der ikke afgiver de af kommunalbestyrelsen eller det statistiske departement i henhold til denne lov begærede oplysninger, straffes med bøde.

§ 6 Beregningen af reguleringspristallet skal være tilendebragt senest den 20. i måneden efter indsamlingen af prisoplysningerne.

Stk 2 Reguleringspristallet afrundes til nærmeste hele tal.

§ 7 Denne lov træder i kraft den 1. april 1963.

Stk 2 Samtidig bortfalder bestemmelsen i § 3 i lov nr 162 om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl af 14. juni 1957 og i § 85 i lov nr 154 om lønninger og pensioner m v til statens tjenestemænd af 7. juni 1958, som ændret ved lov nr 147 om ændring i lov om lønninger og pensioner m v til statens tjenestemænd af 20. maj 1961.

§ 8 Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.